עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 78 א'

מיום ראשון, כ"ג בניסן תשע"ח (08.04.2018) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, עו"ד שי בכור – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר משה רווח – מ"מ ראש העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' גלי אבני בורנשטיין – דוברת העירייה, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, מר אודי לבון – מנהל מחלקת מדיה, גב' מיכל עובד – סגנית מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

מוזמנים נוספים: מר קובי בר טוב – מנהל מחלקת דרכים.

הקראת פרק תהילים.

סדר היום:

הקו הסגול

הצעת החלטה: מועצת העיר מאשרת לפעול בכל הדרכים והאמצעים החוקיים, מול כלל הגורמים הרלוונטיים, על מנת לשנות את תוואי הקו הסגול מעילי לתחתי ולמזער את הפגיעה בתושבים, ככל הניתן.

מר שמואל לרמן: ישיבת מועצת עיר שלא מן המניין מס' 78 א'. היום יום ראשון, כ"ג בניסן תשע"ח, 8 באפריל 2018, 18:13, אולם מועצת העיר. פרק תהילים, בבקשה, גבי.

מר גבי נחמיאס: בחרתי את תהילים פ"ג, מתאים לתקופה של יום הזיכרון ויום השואה הבעלים עלינו.

- מר גבי נחמיאס, קורא מתוך ספר תהילים פרק פ"ג –

סדר היום: הקו הסגול

מר שמואל לרמן: תודה רבה. על סדר היום הקו הסגול. קודם כל, ברכות לדוברת החדשה, ישיבה ראשונה שלך פה. יישר כוח. אנחנו מתחילים. אני אגיד לכם את סדר הדוברים, פחות או יותר איך תתנהל הישיבה.

ראש העיר פותח את הישיבה עם מספר דברי הבהרה, הסבר, רקע. לאחר מכן קובי ברטוב, יש לו מצגת, הוא יציג את הבעיה של המתווה הנוכחי והנזק לתחבורה שקיים בו. לאחר מכן מחזיק התיק, רמי פדלון, כמה מילים. יהודה דוידוביץ, אני לא מכיר, הוא פה במקרה? בבקשה, הוא יציג את עמדת הציבור. ובסוף, לאחר מכן יש דיון, כולם משתתפים. בבקשה, ראש העיר.

מר ישראל זינגר: קודם כל, לא נמצא אלי מוסרי כיוון שהוא תמיד בין הראשונים שדואג להזכיר שמחות אצל אחרים, אז אני רוצה להזכיר למי שלא יודע שנולדה לו נכדה, אז אני מאחל לו מפה מזל טוב.

אני רוצה במספר משפטים מה היה, כי מספר פעמים היה גם פה וכולנו או רובנו היינו שותפים גם בהפגנות, מהלכים ביחד עם הציבור.

אז קודם כל, אני כמובן תמיד אמרתי וגם היום, מקדם בברכה את יוזמת הממשלה לקידום תחבורה ציבורית, שבאמת חסרה בארץ וכמובן גם בעיר שלנו, כחלק מהאג'נדה של המטרופולין בעולם העכשווי, החדש. ואנחנו, לאור מה שהציעו נת"ע, לאור המתווה שהם הציעו, הרבה שנים דיברו על כך, ולאור מה שקרה בוועדות ה-ות"לים, נשמע פירוט, החלטתי ולמעשה כולנו החלטנו, גם בלי קשר מאיזה סיעה וקואליציה/אופוזיציה, כמובן גם

התושבים, שאנחנו לא יכולים לעמוד מהצד, צריכים להגן ביחד עלינו, על התושבים, מפני האיום המוחשי של סדר החיים בעיר, תוך הזרימה לתוך ומחוץ לזה.

לפני קרוב לשנתיים יצאנו, אפשר להגיד כולנו ביחד, למאבק על תוואי הקו הסגול, שמבקש לפי תוכנית המתווה הקיים, לעבור בציר אלוף שדה, גם היום כל אחד יודע עד כמה הוא פקוק, על פני הקרקע, לקו שהוא, אין לו יתרון מבחינת תושבי העיר, יתרון מובהק, לא ישמש לרוב את תושבי העיר, לא יפתור שום בעיה של תושבי רמת-גן, לא ישפר את איכות חייהם של תושבי רמת-גן, נהפוך הוא. ומטרתנו היתה וגם היום למצוא פיתרון להשמת הקו באופן תת קרקעי בלבד. לשם כך התחיל תהליך, אני רוצה רק את ראשי הפרקים, שלא יעבור בצמידות לבתי התושבים. יצאנו יחד עם התושבים וכל הסיעות, מאוחדים סביב המאבק. היו מספר נקודות ציון שתיכף נשמע. וזה היה די נדיר שכל סיעות הבית וגם התושבים בעצם נאבקנו על אותו אינטרס ציבורי למען איכות החיים בעיר. מאז המאבק התרחב ולבש כמה, ירד מהפסים הציבוריים, עבר להתנהל באמצעות מו"מ ושיחות מקצועיות מול משרד התחבורה, משרד המשפטים ו-נת"ע. משרד התחבורה הבין, אלא שתוכניות שאושרו מקודם, מה עם תקציב, גורמים מבצעים נת"ע, לא היו מוכנים לשנות את התוכניות. ועל פי האסטרטגיה שהובלנו והצגנו אותה פה מספר פעמים, גם בהנהלה וגם במועצה, בחרנו קודם כל למצות את הכלים המנהלתיים המשפטיים שעומדים לרשותנו, לרבות הגשת בג"צ, אנחנו והתושבים ביחד.

לפני מספר ימים, בעצם לפני החופשה, בג"צ דחה את עתירות העירייה והתושבים נגד התהליך המנהלתי, ותיכף תשמעו הסבר, לאישור תוואי הקו הסגול כפי שהוא. במסגרת ההחלטה, שופטי בית המשפט העליון גילו הבנה רבה והזדהות עם הפגיעה הצפויה באיכות חיינו כתוצאה מהתוואי הנוכחי. יחד עם זאת, בית המשפט לא מצא מקום להתערב בהליך הפורמאלי המנהלי לאישור התוואי. החלטת בית המשפט איננה אומרת, וזה חשוב להדגיש, שהתוואי טוב ונכון, הם מציינים שם.

לשמחתנו, אישים ונבחרי ציבור רבים בכנסת ובממשלה, הביעו ומביעים את תמיכתם בעמדתנו ומסייעים לנו עד עכשיו ואני מקווה גם בעתיד במאבק שלנו. אז המטרה של הפגישה הזאת גם לעדכן ולקבל החלטה, אני משוכנע שכמו תמיד בנושא זה שמאחד את כולנו, שנמשיך להיאבק בכל האמצעים, כמובן החוקיים, למניעת האסון התחבורתי שעלול לאיים על עירנו, על תושבנו. יש כנסת, יש זירות ציבוריות, זירות תקשורתיות וכמובן אנחנו. אני לא אוותר, לא נוותר, נמשיך להיאבק, מאוחדים, לשינוי הקו הסגול.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה, ראש העיר. קובי, מצגת.

אינג' קובי ברטוב: ערב טוב. אני אציג לכם את החלופה של חברת נת"ע ואני אציג לכם את החלופה שאנחנו בעצם קידמנו בעירייה. אני אסביר מה טוב אצלנו, מה רע אצלם.

אנחנו נמצאים באזור מאד רגיש מבחינה תחבורתית, כמו שראש העיר ציין. אנחנו מדברים על ציר אלוף שדה, בקטע בעצם מהצומת עם רבין רזיאל לכיוון אלוף שדה ובית החולים. מה ש-נת"ע הציעה זה מעבר של הרכבת בתוואי הצפוני של רחוב אלוף שדה. התוואי של חברת נת"ע עובר באזור, מה שנקרא, הירוק, ה-שצ"פ, שנמצא מצפון לאלוף שדה, בקטע בין המסלול לכיוון מערב לבין הבתים. הם עוברים במפלס אחד, חוצים את רחוב הירדן במפלס אחד, חוצים את רחוב רבין במפלס אחד. כמו שאתם רואים פה, הקו הצהוב בעצם זה הקו של חברת נת"ע וזה רחוב הירדן. הבעיה שהרכבת עוברת בתדירות של פעם ב-4 דקות, 3 דקות, בשעות השיא בבוקר, ומקבלת העדפה מלאה ברמזור. זה אומר שהיא מגיעה, אז כל התנועה עוצרת והיא עוברת את הצומת והיא לא מחכה, היא לא עוצרת בצומת. היא עוצרת בתחנה שנמצאת פה,מזרחית לצומת. זה רחוב הירדן, זה רחוב ברנשטיין, היא עוצרת פה. ולכן, כל התנועה שכרגע היום נתקעת פה, היא תמשיך ותיתקע, ותיתקע עוד יותר כתוצאה ממעבר הרכבת.

בגלל הצורך, בשביל לאפשר את הצורך של מעבר הרכבת, חברת נת"ע נאלצת לבטל תנועות מרכזיות בצומת והתנועה מרחוב ברנשטיין פה, לכיוון רחוב הירדן, בעצם מתבטלת. כלומר, התנועה שנוסעים בבוקר לספארי, לרמת חן, לרמת שקמה, בבוקר לפה, אחר הצהריים אי אפשר לקיים אותה. ואני אראה בשקף הבא איך בעצם החלופה שלה. ולכן בעצם נוצר נתק בין השכונות הדרומיות לבין מרכז העיר.

צומת נוסף שבעצם אנחנו מקרינים עליו, התוכנית של חברת נת"ע מקרינה זה דרך רבין פינת רזיאל פינת אלוף שדה, וכתוצאה מהצורך במעבר של רכבת, מאותם הסברים של תדירות גבוהה, מתבטלות שתי פניות מאד מרכזיות, והחשובה בהן היא מכיוון רזיאל לכיוון תל-אביב. מה שזה אומר בעצם, שכל אלה שרוצים (זה מכיוון דרך אלוף שדה לכיוון רבין), כל אלה שיחזרו אחר הצהריים לכיוון רמת-גן מתל-אביב, יצטרכו להגיע לצומת הקודם, לירדן, ומשם לפנות שמאלה, בצומת שכבר היום הוא פקוק, כי התנועה הזאת להיכנס לתוך רמת-גן מתבטלת. כתוצאה מהמעבר, כמו שאתם רואים, התוואי הצהוב שיעבור כל 4 דקות, הפנייה ימינה הזאת,

שהיום היא בעצם אחד מהגורמים לתקיעה של כל הציר, היא תעמוד בשל הצורך בהעדפה וכל המקום הזה בעצם יגרור אחורה את כל התנועה ואת כל הפקקים.

זו התוכנית של חברת נת"ע, אליה התנגדנו, אליה לקחנו מספר יועצים, בין השאר קונסטרוקטורים, יועצים מחו"ל, וניסינו בהליך המשפטי ובהליך התחבורתי, תוך כדי שמירה על קריטריונים של פגיעה, לא לפגוע בלוחות הזמנים של הפרויקט וללא הצורך בהפקדה או בתכנון מחדש סטטוטורי של הקו, והגענו לחלופה בעצם של הפרדה מפלסית בשני הצמתים האלה.

הפרדה מפלסית, אם תסתכלו למטה בחתך, אנחנו בעצם מציעים שהתוואי יעבור מתחת לרחוב הירדן, כמו שאתם רואים פה. בעצם זה חתך שחותך ככה, אם מסתכלים ככה רואים את הרכבת שעוברת מתחת, זה השיקוע הקיים היום, זה הרמפות שנמצאות היום לכיוון תחנת הדלק, והרכבת עוברת פה מתחת לפני הקרקע, עם תחנה פה, רואים את האנשים פה, תחנה פה במפלס של כ-10 מטר מתחת לפני הקרקע הקיימת, ולא מפריע לתנועה שיוצאת מרחוב הירדן. כל התנועות פה נשמרות. הרכבת לא חוסמת את הצומת, המכוניות לא חוסמות את הרכבת שהיא עומדת בצומת – ובא לציון גואל. אנחנו גם חושבים שמבחינת הסדרי התנועה, אין פה הפרעה לתנועה לעבוד פה, ובעצם מבחינת לוחות זמנים אין שום פגיעה בלוחות זמנים של הפרויקט עצמו.

בנוסף, בצומת רבין רזיאל, הצענו מעבר מעל שדרות רבין, כמו שאתם רואים פה, אם תראו פה, הרכבת עוברת, בעצם זה חתך שנמצא בערך פה, הרכבת עוברת בגובה לא כל כך גבוה בגלל שהקרקע פה, אם אתם זוכרים, הקרקע פה נמוכה ולכן זה פה גבוה ופה גבוה, אז בעצם היא כמעט ולא מתרוממת, היא כמעט ולא מפריעה, היא כמעט בגובה, הגשר הוא בגובה של ה-0.0 של הבית פה, הבתים הגבוהים שנמצאים פה סמוכים לצומת. זאת אומרת, אין הפרעה גם לבתים שנמצאים פה קרוב. וכמובן, כל התנועות נשמרות ונמנעת פגיעה בכל הכניסות לרמת גן ובכלל לגוש דן. כך נראה החתך. זאת היתה ההצעה שלנו. באיזו שהיא הדמיה שאודי עזר לי רואים, זה רחוב הירדן שהרכבת עוברת למטה.

מבחינת תקציב – אני חושב שהוכחנו שהחלופה שלנו בהחלט היתה סבירה. לצערנו, זה דבר שהופענו איתו בכנסת, גם היתה לנו הבטחה של ועדת הכלכלה של הכנסת שיעזרו לנו עם איזה שהוא בורר מקצועי שינסה לגשר בינינו לבין חברת נת"ע, ולצערנו בקטע המשפטי לא צלחנו את הדבר הזה. זהו. תודה. שאלות, או אחרי זה.

מר ישראל זינגר: אחרי זה. רמי.

מר שמואל לרמן: יופי. רמי, בבקשה.

מר רמי פדלון: ערב טוב. לדעתי, הנושא היום הוא אחד הנושאים המרכזיים שיקבעו את איכות חיי תושבי רמת-גן. כיו"ר ועדת תנועה, אני מאד מאמין בצורך בחיזוק התחבורה הציבורית וביצירת פיתויים לתושבים להשתמש בתחבורה ציבורית. ככל שהשימוש בתחבורה הציבורית יהיה פופולארי ושימושי, אזי היא תתפתח. יחד עם זאת, פיתוח תחבורה ציבורית אינו אומר בהכרח לבטל כליל את הרכב הפרטי ולהקשות על התנהלותו מעבר לצרכים ההכרחיים.

עמדת עיריית רמת-גן היא שאנו בעד פיתוח הקו הסגול, אולם חשוב לנו מאד לשנות את המתווה, כך שלא יפגע אנושות בחיי תושבי העיר ולא יפגע בלוח הזמנים הכללי של הרכבת הקלה.

הפיתרון העיקרי שלנו, כמו שקובי הציג, זה הפרדה מפלסית. זה העובדה שהרכבת לא תנוע במפלס הקרקע, לא ברחוב הירדן ולא ברחוב הרא"ה רבין. ודרך זה יימנע המטרד הגדול לתושבים.

להלן עיקרי הנושאים המאיימים על איכות חיי תושבי רמת-גן:

מעבר הרכבת הקלה בתוואי הכביש יחסום את היציאות והכניסות לרחובות הירדן והרא"ה בממוצע, וקובי, כאן אני מתקן אותך קצת, זה לא כל 4 דקות, זה כל 3 דקות לפי התוכנית של נת"ע. והיות והרכבת נעה משני הכיוונים, זה אומר כל 1.5 דקות בערך בממוצע במעבר הכביש. כל 1.5 דקות ייחסם הכביש למעבר רכבת, שתיקח גם כן איזו חצי דקה עד שהיא תעבור, כך שבהחלט זהו מטרד שייצור עומס מאד כבד על מי שנע ברחובות הירדן וברחוב הרא"ה.

יונהגו הסדרי תנועה חדשים שיכבידו על תושבי השכונות הדרומיות של העיר. לדוגמא, תושב נווה יהושע שייסע לכפר המכביה דרך רחוב הירדן וברנשטיין, ייאלץ לחזור לביתו דרך רחוב רזיאל, הרא"ה, משה דיין, ורק אז יחזור לנווה יהושע. תושבי רמת חן ייצאו לכיוון תל-אביב רק דרך רחוב עודד או ברנשטיין. הפניה שמאלה מרזיאל תיחסם. הפנייה שמאלה מאלוף שדה לרבין והרא"ה תבוטל, והכניסה לעיר מכיוון תל-אביב תהיה רק מרחוב הירדן, שגם ככה עמוס מאד, ובעצם זה ינקז את כל הכניסה לרמת-גן דרך רחוב אחד – דרך רחוב הירדן, למי שבא ממערב. במקום תחנת

הדלק פז הנמצאת ברחוב אלוף שדה, תוקם חוות שנאים, אשר רמת הקרינה בה והקרבה לבתי התושבים מדירה שינה מהתושבים וכן מאיתנו קברניטי העיר. זה משהו מאד גדול.

הרכבת הקלה תפגע אנושות בבית הכנסת של יהודי לוב 'אהל שמעון', תחסום את העלייה לעזרת נשים ויושבתו שירותי בית הכנסת. הרכבת תעבור בקרבה כזאת שללא ספק תפריע בתנועתה למתפללים השוהים בבית הכנסת.

מתווה הקו הנוכחי יפגע קשות ב-16 משפחות בכפר אז"ר. על פי התוכנית הקיימת, זה משהו שלא הצגנו אותו קודם אבל התברר לנו לאחרונה, על פי התוכנית הקיימת הקיר האקוסטי החוצץ היום בין ביתם לכביש יוסט בכמה מטרים לתוך חצר ביתם ויפגע בנכס שלהם משמעותית. הגינה כיום היא מרכז חייהם והיא תיפגע במתווה המתוכנן. אין לי ספק שיהיו כאן תביעות של ירידת ערך, שבסופו של דבר נת"ע ועיריית רמת גן יצטרכו לשאת בהן. הרכבת תעבור במרחק קטן מאד מבתי התושבים ברחובות הררי והבילויים.

נושא הקו הסגול תוכנן בעשור האחרון. בדיונים השתתפו נציגי עיריית רמת-גן אשר הביעו הסתייגותם, ואני כאן קצת אומר דברים שאולי לא כל כך באו לידי ביטוי בפייסבוק ובאמירות אחרות שהיו בתקשורת, אבל חד משמעי, אני ראיתי מסמכים של הסתייגות של פרנצ'סקה מהמתווה המוצע. נכון שבקדנציה הקודמת הדרג שטיפל בנושא היה רק דרג מקצועי וגורמי התכנון ב-נת"ע די התעלמו מההערות של הצוות המקצועי של עיריית רמת-גן. בתחילת קדנציה זו הגישה עיריית רמת-גן הסתייגות מהמתווה הנוכחי, אולם ה-ות"ל והחוקר ששירת אותם דחו את כל טענות העירייה. הממשלה אישרה את מתווה הקו הנוכחי. למרות זאת הוחלט בעירייה לצאת למאבק לשינוי המתווה שכלל 3 מרכיבים עיקריים: פעילות ציבורית, עתירה ל-בג"צ וניהול דיאלוג מקצועי עם משרד התחבורה למציאת פיתרון מושכל לתושבי רמת-גן. והפיתרון העיקרי המנחה שלנו, כמו שאמרתי, היה יצירת הפרדה מפלסית בין הכביש לבין הרכבת.

בעירייה הוקם מטה מאבק בראשות ראש העיר מר ישראל זינגר, מנכ"ל העירייה משה בודאגה, סמנכ"ל העירייה אמנון בוץ שגם מטפל ב-נת"ע, חברת ייעוץ אסטרטגי הכוללת את קרן וצח אשר סייעו בחשיבה, בתכנון והשפעה בוועדות הכנסת, מנהל מחלקת התנועה קובי בר טוב, מנכ"ל החברה הכלכלית קובי בן עטר, מנהל מחלקת המדיה אודי אביטל, דוברת העירייה וקודמה הגב' גלי אבני, מ"מ ראש העיר רווח וסגן ראש העיר אביהוא בן משה, אנוכי יו"ר ועדת התנועה. וזה היה מטה המאבק שבעצם ריכז את הפעילות של העירייה בנושא הזה.

פעילות העירייה לוותה באופן יוצא דופן על ידי ועד פעולה שהוקם על ידי תושבי העיר. הוועד כולל פעילים בשכונות סמוכות אשר תושביהן ייפגעו קשות מהמתווה הנוכחי של הקו הסגול – תושבים מרמת חן, נווה יהושע, הבילויים, שיכון מזרחי, רמת יצחק ומרום נווה.

להלן ציוני דרך מרכזיים שבוצעו בנושא:

ב-19 ביולי 2016 התקיימה הפגנה בהשתתפות כ-1,000 תושבים במחאה על חוסר שיתוף הפעולה של משרד התחבורה עם גורמי המקצוע בעירייה. בהפגנה שהתקיימה בצומת הרחובות הירדן ואלוף שדה, השתתפו תושבים רבים ורבים מנבחרי הציבור במועצת העיר, שהביעו הזדהות עם הצורך בשינוי מתווה הקו הסגול. לאחר ההפגנה נוהלו שיחות עם גורמים מקצועיים במשרד התחבורה, וכאשר אלו כשלו תואמה פגישה עם שר התחבורה.

בתאריך 29 בנובמבר 2016 נערכה פגישה בלשכת שר התחבורה עם משלחת בראשות ראש העיר, נציגים בכירים מהעירייה, להצגת עמדת העירייה. שר התחבורה קיבל את עמדת העירייה אודות הבעייתיות, וככה זה הוצג, שרמת-גן היא עיר מעבר וקיים צורך למצוא פיתרון שיענה על צרכי רמת-גן. וסוכם על צוות עבודה משותף.

במשך חודשים ינואר עד אפריל 2017 התקיימו פגישות מקצועיות של צוותים מ-נת"ע ומעיריית רמת-גן, כולל גם נציגים מהתושבים, להבנת מודל הסימולטור עליו התבססה נת"ע וכן להבין את כל הלוגיקה של התכנון ועל מה התבססה נת"ע בתוכניות שלה. גם הוצגו הפיתרונות האפשריים שעיריית רמת-גן הציעה לשלב. לצערנו, הפגישות האלה הסתיימו בכלום למעשה. נת"ע שמעה, הקשיבה, אבל שום דבר לא הפנימה מכל מה שהצענו.

ב-20 בפברואר 2017 התקיימה פגישה בהשתתפות שרת המשפטים, שר התחבורה וראש העיר ונבחרי ציבור נוספים, כדי לקדם את נושא שינוי תוואי הרכבת הקלה.

באפריל 2017 שכרה עיריית רמת-גן חברת ייעוץ מחו"ל העוסקת בתכנון רכבות, וזו הכינה המלצות ותוכניות שונות למתווה חברת נת"ע. עיקר המסקנות של החברה מחו"ל היו כדלקמן: תכנון הקו הנוכחי לא ראוי ולא בטיחותי. והם קבעו את זה במסמך מסודר ומנומק. והדבר הנוסף שהפתיע אותנו, שבעצם התכנון מתבסס על עצה ושיווק ולא על תכנון תנועתי. התכנון התנועתי הנכון היה לתכנן את הקו על הגדה הדרומית, על הגדה שעוברת ליד רמת חן, ואז היה נחסך החצייה של רחובות הרא"ה והירדן. כי מה שהרכבת היתה חוצה, רק את ברנשטיין ואת רחוב רזיאל, ששם

עומסי התנועה הם בסדר גודל פחות מאשר הרא"ה ורחוב הירדן. אז אם מישהו היה עושה תכנון שמתבסס על נושאים תנועתיים, ללא ספק היה בוחר את הנתיב הדרומי. אבל הרכבת בחרה, או נת"ע בחרו בנושאים שהם רק שיווקים ולכן הם בחרו את הנתיב הצפוני ולא התחשבו בכלל בפגיעה בתנועה של רכבים בתכנון שלהם. הנקודה הנוספת הבעייתית היא, שזה לא רק שזה פוגע ברכב הפרטי, גם התחבורה הציבורית שתצטרך להזין את הרכבת הזאת, גם היא תיפגע, כי גם היא לא תוכל לנוע ברחוב הרא"ה וברחוב הירדן, כי הפקקים יהיו מאד מאד בעייתיים.

בתאריך 10 ביולי 2017 התקיימה פגישה נוספת בלשכת שר התחבורה ובה הוצגה לשר חלופת עיריית רמת-גן המתבססת על עבודת הייעוץ של החברה מחו"ל. שר התחבורה הנחה את חברת נת"ע לבדוק את מתווה עיריית רמת-גן ואמר – במידה ותוכנית העירייה ישימה ולא פוגעת בלוח הזמנים של הרכבת, אזי מוכן לקבל אותה. בנושא הכספי, הוא מצפה שהעירייה תשתתף במימון ההפרש הכספי בין שתי התוכניות. לצערנו חברת נת"ע פסלה את תוכנית העירייה בלי לתת נימוקים מקצועיים, ענייניים, אלא רק באמירה שהתוכנית לא ישימה. זהו. הסבר, הבהרות, לנסות להבין – שום דבר. גם לא לאנשי המקצוע של העירייה לא ניתנו שום הסברים למה התוכנית הזאת לא ישימה, אלא הם קבעו שהיא לא ישימה ובזה נגמר הסיפור.

ב-14 בנובמבר 2017 התקיימה הפגנה של כ-500 תושבים, כולל חסימת דרך אלוף שדה, בשעות הערב, הפגנה שסך הכול ראינו תושבים שאכפת להם, שהגיעו, וזה היה מכובד.

בספטמבר הוגשה עתירה לבית המשפט העליון שבו שובצה חוות הדעת של מומחה רכבות נוסף, שייעץ בהקמת הרכבת הקלה בירושלים.

בתאריך 14 בנובמבר התקיים דיון בבית המשפט העליון בעתירות שהגישו עיריית רמת-גן וועד הפעולה של תושבי העיר כנגד חברת נת"ע. העתירה התייחסה בעיקר לעובדה שנפלו פגמים בהליך התכנוני ובהתייחסות להערות התושבים והעירייה בנוגע לבדיקות הקרינה בחוות השנאים, וכן מבחינת חלופות אפשריות ליישום קו הרכבת הקלה.

בתאריך 11 בדצמבר 2017 התקיים דיון בוועדת הכלכלה, בהשתתפות ראש העיר ומשלחת רחבה של נציגי העירייה. כזכור, יו"ר ועדת הכלכלה של הכנסת, חה"כ איתן כבל, קיבל החלטה הקוראת למנות יועץ מקצועי מוסכם שיבדוק את מתווה הקו הסגול שהציעו נציגי המקצועיים של עיריית רמת-גן. בדיון השתתפו מלבד חברי ועדת הכלכלה ממגוון סיעות הכנסת. לאחר שנציג משרד התחבורה סירב לבקשת חה"כ כבל, שלח ראש העיר מר ישראל זינגר מכתב לשר התחבורה ולמנכ"לית, החתום על ידי כל

חברי מועצת העיר, קואליציה ואופוזיציה. במכתב ביקש מהם ראש העיר לקבל את המלצת יו"ר ועדת הכלכלה של הכנסת. ראש העיר קיבל מכתב רשמי המודיע שמכתבו התקבל. מעבר לכך התעלם שר התחבורה מבקשת ראש העיר ולא התייחס אליה כלל.

בתוך כך, ב-31 בדצמבר 2017 העבירה העירייה לבית המשפט העליון את תגובתה לטענת חברת נת"ע שהמתווה שהעירייה הציגה אינו מעשי. העירייה צירפה חוות דעת של מספר יועצי תנועה שהציגו עמדות מקצועיות נחרצות הקובעות שמתווה העירייה עדיף עשרות מונים על מתווה חברת נת"ע.

חה"כ יואל חסון מהמחנה הציוני, שהיה מיוזמי הפניה לוועדת הכלכלה של הכנסת, הגיש שאילתא בכנסת לשר התחבורה, ובה שאל מדוע הוא לא מורה לחברת נת"ע לבחון באופן רציני באמצעות יועץ תנועה מוסכם את הצעת עיריית רמת-גן, וכן מדוע הוא לא מכבד את החלטת ועדת הכלכלה של הכנסת בנושא. יו"ר ועדת הכלכלה של הכנסת גם כן, מר כבל, שלח מכתב לשר התחבורה והוא פירט את החלטת ועדת הכלכלה ודרש לממש את החלטתה.

בחודש פברואר התקיים דיון בוועדת ביקורת המדינה בראשות שלי יחימוביץ. חברי הכנסת תקפו את שר התחבורה אודות התנהלות משרד התחבורה בתכנון מתווה הקו הסגול. כמו כן התקיים דיון בוועדת הכספים של הכנסת ומר גפני תקף בחריפות את מתווה הקו הסגול הפוגע בבית הכנסת ועלול להשבית אותו. וכן התקיים דיון בוועדת השקיפות של הכנסת, בהשתתפות מנכ"לית משרד התחבורה. בדיון הזה נכחתי אנוכי ומספר נציגים תושבים ותקפתי את מנכ"לית משרד התחבורה על הסתרת המידע של המשרד מעיריית רמת-גן, וכן את אופן קבלת ההחלטות במשרד התחבורה וחוסר נכונות המשרד לשמוע דעות שונות לאלה שקבע.

לפני כחודש הודיע בג"צ על דחיית העתירה. אין בהחלטת בג"צ, בעתירה של התושבים והעירייה כנגד החלטת רשויות התכנון בעניין משום סוף פסוק למאבק התושבים והעירייה לצמצם את נזקי התכנון.

סקרתי בפניכם חלק עיקרי בפעילות שבוצעה בנושא. יש עוד הרבה דברים שמפאת זה לא רציתי להאריך. אין לי ספק שפעולות העירייה בנושא, הדאגה לאיכות חיי התושבים ראויה להערכה, אבל לא הגענו ליעד והוא שינוי המתווה ואיננו יכולים לשבת במנוחה. צריך להמשיך ולפעול במישור המקצועי ובמישור הציבורי כדי לשנות את המצב.

אני אישית מציע לגבש תוכנית פעולה עם הצוות האסטרטגי, כולל פעולות בכנסת, בהפגנות חכמות ברחוב, שיעלו את מתווה הקו הסגול לסדר היום

הציבורי ויביאו את נציגי משרד התחבורה לשקול ברצינות את המתווה שהצענו. הצוות המקצועי של העירייה, צוות הפעולה, קבע את הנקודות הבאות:

בצד המקצועי – יש לנו חוות דעת שהוכנה עבור העירייה בתחום איכות הסביבה, שבה עולה כי חישובי נת"ע לעניין השנאים והזיהום שייצרו לוקים בטעות בסיסית. החישוב בוצע כאילו הקו ממוקם בצד הדרומי, בעוד שבפועל הקו ממוקם בצד הצפוני. מבוצעת כרגע פעולה מול המשרד להגנת הסביבה כדי לראות כיצד לפעול בנדון משפטית, מקצועית, ואנחנו מקווים שיהיה לנו בנושא הזה איזה שהוא קצה אור לפעול בנושא הזה.

בצד הפרלמנטרי – אנחנו ממשיכים להפעיל לחץ מול איתן כבל ליישם את הצעתו לבוררות בעניין מתווה הקו ופעולות פרלמנטריות נוספות שנועדו לקעקע את ביטחון נת"ע והגורמים המקצועיים במשרד התחבורה בביטחון שיש להם לגבי מתווה הרכבת.

ובציבורי – אנחנו נמשיך במאבק ציבורי עם התושבים בנוגע למתווה, תוך בחינת גובה הלהבות מול השר בשלב ראשון ו-נת"ע בשלב שני. לצורך כך אנחנו מכינים כרגע תוכנית מסודרת. תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה, מר יהודה דוידוביץ.

<u>מר יהודה דוידוביץ:</u> שמי יהודה דוידוביץ. אני חבר פעיל בוועד שכונת מרום נווה ברמת גן, ומרגע שהבנו שהבעיה היא לא רק הקרבה לבתים, כי בהתחלה, ב-2015, הקושי העיקרי שראינו בסיפור של הקו הסגול זה קרבה לבתים והנזק האפשרי לשתי שכונות שהן מאד קרובות לקו. כתושב במרום נווה, אני מניח שהרבה מאד תושבים אמרו – או קיי, אם זה פרויקט לאומי שבאמת תורם ליעילות התחבורה הציבורית, אז יכול להיות שזה קורבן ראוי. אבל בשלב מסוים הבנו שמדובר בעצם באסון תחבורתי ובעצם כמעט כל העיר הולכת לסבול ממנו, במיוחד מה שקרוי המצולע הכלוא בין ז'בוטינסקי לאלוף שדה.

הצלחתי להגיע לנציגים ממרבית השכונות הרלוונטיות בעיר, אם זה נווה יהושע, אם זה רמת חן, מרום נווה כמובן, הבילויים, שכונות נוספות, והקמנו מטה פעולה שהיה מתכנס באמת אחת לשבוע, אנשים שבאו בהתנדבות. למפגשים האלה הגיעו גם נציגי עירייה ואנשי מקצוע. אני חייב בהזדמנות הזאת לציין באמת לטובה את שיתוף הפעולה הפורה שהיה לנו עם העירייה, חימם את ליבנו, באמת האחדות הזאת שהיתה בתוך הבית

הזה ושילוב הידיים וההבנה שמדובר באמת בבעיה שהיא חוצה קווים וחשוב להבין אותה.

הבעיה הראשונה שנתקלנו בה היא קודם כל אי הבנה של הציבור בכלל לבעיה. אחד הרעיונות שהעלינו ואומץ על ידי העירייה זה להתחיל לקיים כנסי תושבים ולהתחיל להעביר את המסר הלאה. ואני חייב להגיד שהיום התחושה שלי שזה כן חלחל. הציבור אולי מבין היום יותר טוב את הבעיה, אבל מצד שני לצערי אני חייב להגיד שלא הצלחנו לגייס את הציבור, די נכשלנו בעניין הזה. זאת אומרת, לא ראינו אלפים באים אחרינו וחוסמים צירים. אז או שהציבור לא באמת הבין עד הסוף את הדברים, וצריך אולי לחזק את זה, אולי איזה שהוא סרטון אנימציה או משהו כזה, או שהציבור כנראה הרים ידיים ולא מאמין שבאמת מסוגלים, וגם את הקטע הזה, צריך לטפל בו ולעודד את הציבור להתאמץ יותר. כי בסופו של דבר בעוד כמה שנים הם ישלמו את המחיר.

דיברו פה על שני צמתים שיגיעו כנראה לכשל תנועתי, דיברו על הירדן ודיברו על רבין, אבל הכשל הגרוע מכולם זה הכשל שהולך להצטרף לנו עוד צומת, בכורזין, צומת שכיום לא קיים, וצומת מאד קצר. וכיוון שהרכבת עוברת כל דקה וחצי, אז מספיק שתי רכבות סמוכות שיגיעו, ובהנחה שהנוסעים בכביש אלוף שדה יקפידו על חוקי התנועה ולא יגנבו את הצומת, הרי מהר מאד, ככה נוצר בדיוק פקק. ברגע שיש לך סטייה קלה בעומס, אתה מתחיל לצבור מהר מאד פקק והתנועה פשוט מערבה תעמוד.

הדבר הנוסף שנתקלנו בו לאורך כל הדרך זה העדר שקיפות של נת"ע. היה לנו קשה מאד, אבל הצלחנו לשים יד על הרבה מאד מסמכים. רמת האמינות של נת"ע מאד נמוכה, ממש שקרים בוטים. הסתרת דברים. חוסר מקצועיות. ציין רמי את הנושא של הקרינה למשל, זה משהו שהתושבים התעקשו על קבלת הדו"ח הזה של הקרינה, פשוט טעויות חישוביות פשוטות. את קרינת הרקע מדדו בצד הדרומי. מספר הרכבות שהשתמשו לצורך החישוב, 94 רכבות, שבפועל יש 360. ואפשר להוסיף כהנה וכהנה. וראינו את זה גם בתוצאה בפועל, ראינו בז'בוטינסקי בקו האדום מה קורה כש-נת"ע מתעלמת מדו"חות של מבקר המדינה ומהערכות סבירות לגבי גזי קרקע שנמצאים באזור תחנות דלק, והגזים האלה פרצו לאוויר.

אנחנו כמובן לא מרימים ידיים. לצערי, בג"צ קבע פה איזה שהוא תקדים שהוא אפילו מסוכן בעינינו, שתזכיר ההשפעה הסביבתי לא חיוני. זה פחות או יותר היה, חשבנו, עקב אכילס של התהליך הפורמאלי ב-ות"ל, שאת הנושא של העברת תחנת השנאים עשו בלי תסקיר השפעה סביבתי, בלי שהתושבים בעצם מבינים מה זה יכול לגרום להם מבחינת קרינה, זיהום אוויר וכדומה. והשופטת קבעה שדי בזה ש-נת"ע אומרת שיהיה בסדר. זה

אומר שמעכשיו כל קבלן שרוצה להקים יכול לעשות את זה בלי תסקיר השפעה סביבתי, הוא יגיד שיהיה בסדר ויהיה בסדר. אז, כמו שאמרתי, לצערי הנושא של הצד המשפטי נחלנו בו כישלון. למרות שעוררו בנו את התחושה שזה כנראה כן הולך להיות בסדר, אבל בסופו של דבר נכשלנו שם.

יש את הצד התקשורתי. היו די הרבה כתבות יפות בתקשורת, כולל אפילו אמירה של מנכ"ל נת"ע – הקו הסגול לא יפתור את בעיית הפקקים בגוש דן. תבינו, כל שנה מצטרפים לכבישי גוש דן 50,000 מכוניות, הקו הסגול יוריד 50,000, אבל יוריד גם 15 ק"מ כביש. בסופו של דבר נשארנו עם אותה צפיפות והקו הסגול גם לא משרת את תושבי רמת-גן. בתחנה הגדולה ביותר 29 נוסעים עולים בשעת שיא, באלוף שדה, שזה אפילו לא בטוח שזה רמת גנים, כי יש שם איזה שהוא מסעף של אוטובוסים. אז הקו הזה לא משרת אותנו ואנחנו נשלם מחיר מאד יקר.

אז צריך להמשיך לפי דעתי גם בצד התקשורתי, גם בצד הפרלמנטרי, וצריך למצוא את הדרך לגייס את הציבור שיגיע להפגנות ויעזור. ואנחנו כמובן, התושבים, נמשיך לשתף פעולה. ואנחנו, שוב, מודים במיוחד לאנשי המקצוע, קובי ברטוב ואודי לבון, אמנון בוץ, סער ורדי. מאד נהנינו לעבוד איתם ונקווה להמשך פעולה פורה גם בעתיד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בבקשה, יופי, מישהו רוצה? אדם. מי עוד? אביהוא. דוד. תתחילו, זה כולם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> חברי המועצה, התלבטתי האם להגיע להצגה הזו של ראש העירייה, כביכול כדי לקיים דיון על דרכי המאבק לשינוי התוואי הסגול של הרכבת הקלה. מה הצורך בדיון כזה? שהרי ישנה הסכמה של כל חברי המועצה, כולל האופוזיציה, לשיקוע או מנהור הקו הסגול בצומת אלוף שדה רחוב הירדן, וזאת כדי למנוע את הפקק שעלול להיווצר שם שיחסום את היציאה הדרומית של העיר לכיוון כביש 4.

כל מטרת הדיון הזה אינה אלא ניסיון למנוע מהאופוזיציה לקיים ישיבה שלא מן המניין, שאינה נוחה לראש העירייה. שיטה זו חוזרת על עצמה כל חודש, כדי לסתום פיות של חברי האופוזיציה.

הצגת השקיפות המדומה מבזה אותו ואת חבריו. אך בסופו של דבר, היא מאלצת אותו לקיים שתי ישיבות בחודש ונותנת לנו את האפשרות לבקר את מהלכיו. כך יוצא שכרו בהפסדו.

הנהלת העיר הזו נרדמה בשמירה כאשר הקו הסגול היה בתכנון, ונזכרה לפעול באיחור רב. חמורה יותר התופעה של ההתנהלות הרופסת כנגד משרד התחבורה, בגלל האמון המוטעה במי שקרוב לשר, שיצליח לשנות את ההחלטה בעניין התוואי. ואולי יותר מכך, שכאילו ישנה הבטחה של השר לעשות זאת. בזכות ההבטחה הזו, כנראה ממלא המקום קיבל קידום להיות המקשר בין העירייה למשרדי הממשלה. אבל כאשר התברר שהאשליה היא לא יותר מעורבא פרח, היתה פניה ל-בג"צ שנכשלה, כי נת"ע פעלה בהתאם לנוהל. עכשיו, כאשר ראש העירייה עומד בפני שוקת שבורה, הוא מבקש לקיים דיון במועצה כאילו הוא זקוק לאישור מחדש. למה? שהוא במילא במתכוון לעשות. שהרי מאז שאני כאן לא קיבל אפילו עצה אחת של האופוזיציה באופן מוצהר, כי הוא תמיד יודע טוב יותר מה צריך לעשות, וכל מי שמבקר אותו אינו חכם מספיק, אולי חרוץ.

למרות זאת, אתן לו שתי עצות שבוודאי יגיד שכבר חשב עליהן:

הראשונה – הדרך היחידה להילחם בפוליטיקאי כמו ישראל כץ, הרוצה להיות ראש ממשלה, היא להפגין מול ביתו ולהטיל עליו את כל האשמה לקטסטרופה הצפויה.

השניה – לדרוש מהשר שיסכים לאשר בדחיפות את בניית הגשר מעל כביש 4 כיציאה נוספת מדרום העיר, שנדונה מזמן, אך מעוכבת שנים.

בהזדמנות זו אני מבקש להודות ללוחמים לשינוי התוואי ובראשם דודו גת, שהפגין כמעט יום יום בצומת ולפעמים לבד. וכפי שאמרתי בהתחלה, אנו חברי האופוזיציה מייפים את כוחה של ההנהלה ואת אנשי המקצוע לעשות הכול כדי למצוא פיתרון מיטבי למען התושבים.

<u>מר שמואל לרמן:</u> תודה רבה, אדם. אביהוא.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אני שמעתי את מה שגם אמר אדם וגם מה שרמי אמר. אני לא יודע באיזה שלב אנחנו כרגע נמצאים מבחינת המשרד. אני קצת מרגיש שהרכבת או יותר נכון הסוסים כבר ברחו מהאורווה בכל מה שקשור למשרד התחבורה. אני יכול כן להצטער שגורמים שכן היתה להם יכולת להשפיע על המשרד עצמו יכלו ולטעמי עדיין יכולים להשפיע את ההשפעה וכן ללחוץ על מקומות שכואבים לשר עצמו. כי מה שאני מבין, יש איזה שהוא סוג של נתק בין המשרד לכל פעילות שהעירייה מנסה כרגע לבצע, והעירייה עושה את המירב כדי שבאמת נעביר את רוע הגזירה הזו.

אני יכול לספר לחברים שגם אני, בפעילות שאני נמצא, לפחות מאז לפני שנתיים שפגשתי את התושבים שנאבקים בעניין הגרוע הזה שהולך בעצם להרע את חייהם וגם את חיי תושבי העיר רמת-גן, למעלה מ-14 או 15 שכונות שנמצאות בדרום ובמזרח העיר, שאמורות להיפגע מהמתווה הזה, אנחנו מנסים באמת לנסות ולהעלות למודעות הציבור וגם בכנסת עצמה, בכל המפגשים שהשר מגיע ונמצא בהם.

אני יכול לספר שלפני כמעט חודשיים, זה בדיוק היה יומיים אחרי שנולדה לי הבת השניה שלי, נקבעה פגישה עם חה"כ משה גפני, שהוא גם יו"ר ועדת הכספים של הכנסת, איפה שאמור להיות המתווה של הקו הסגול, בסמוך לבית הכנסת אוהל שמעון. בישיבה עצמה הגיע אסא יהושפט, שהוא מנהל הקו הסגול מטעם נת"ע והגיע גם יהודה בר-און מנכ"ל נת"ע. כי כשהם הבינו שמגיע למקום חה"כ גפני, שהוא יושב על ה'שיברי', אז כנראה שהם צריכים להגיע, כי אם הם לא יגיעו יש מצב שה'שיברי' של הכסף ייסגר ואז אין פרויקט. יש החלטה, אין מימוש, כי אין כסף. אני רק יכול להצטער על מה שאני כרגע הולך להגיד, אני לא אומר את זה כי יש פה עניינים דתיים, אבל אני יכול רק להצטער ש-נת"ע נמצאים כרגע בסוג של בדיקת עומק שלהם כדי לראות איך אפשר לשנות את המתווה של הקו הסגול, המתווה הקיים היום, להוציא אותו משטח בית הכנסת. כי כמו שאמר רמי, הוא אמור לפגוע בעצם בעזרת הנשים, זה אמור להיות מטר מרחק מהחלונות של בית הכנסת עד לפסי הרכבת, כשבמטר הזה אמורה להיות מדרכה. כשחה"כ משה גפני שמע את זה, ואני עוד חיממתי את האווירה ואמרתי לו – לו היה פה מסגד, אני חושב שכל חברי הרשימה המאוחדת, הרשימה הערבית, היו מתייצבים כולם בגופם ועוצרים את הדחפורים ואת אותו רעיון ליצור פה את פסי הרכבת. הוא אמר להם, הוא אמר לנו, הוא אמר לכולנו – זה לא יהיה. זה לא יהיה. לכו תעשו שיעורי בית.

לפני כמעט 4 שבועות נפגשנו בשנית, הפעם רק עם הדרג המקצועי, היתה שם גלית, היה דודו, היה אייל ברלינר, וכמובן חברי הנהלת בית הכנסת – משה גולן וכל חברי ההנהלה, והם התחייבו לנו שעד ה-15 באפריל הם יגישו, לאחר שהם יעשו מדידות של המקום, הם יגישו לנו וגם לחה"כ משה גפני, שעל בסיס זה גם תהיה פגישה נוספת, יחד עם הצוותים המקצועיים של משרד התחבורה ושל חה"כ גפני, לראות האם הם מסוגלים לעמוד בקווים שדיבר איתם משה גפני, לסגת מתוך מתחם בית הכנסת אל המדרכה. כלומר, להרחיק את הדבר הזה מבית הכנסת ומבתי התושבים, את התוואי של הרכב. זה צד שאנחנו מנסים כרגע להוביל ולנסות להרחיק את קו הרכבת. אם לא הצלחנו להסביר למשרד התחבורה שזה הולך להיות קטסטרופה תנועתית לשכונות, אז אולי בית הכנסת יציל את המצב וירחיק את התוואי של הרכבת מבתי התושבים.

מר רמי פדלון: בתקווה שלא יפתרו רק את הבעיה של בית הכנסת.

מר אביהוא בן משה: בשביל זה אני אמרתי, אני רוצה שהכול יורחק.

מר רמי פדלון: לא, כי הם עלולים לפתור רק את הבעיה של בית הכנסת לצערי הרב.

מר אביהוא בן משה: אנחנו מנסים הכול, מנסים הכול. אמרתי לגפני בישיבה שהפיתרון הטוב ביותר זה שיקוע, ככה נפתור את כל הבעיה, נחסוך את ה-40 מיליון,

מר ישראל זינגר: גם לבית הכנסת, לכולם.

מר אביהוא בן משה: כן. גם לתחנת הדלק, גם לשנאים, גם לבית הכנסת, גם לבתי התושבים, לכולם. גפני אמר לי – אני לא מתעסק עם הפיתרונות. אני אומר מה לא יהיה. אתם תלכו למשרדים שלכם, תעשו מה שאתם רוצים, תחזרו אלי עם תשובה, כמו שביקשתי שזה לא יהיה בתוך מתחם בית הכנסת. ברור שהשאיפה, רמי, היא שזה יהיה או משוקע או עילי, שזה לא יישאר בתוואי הנוכחי.

הנקודה השניה שניסיתי גם אני לעזור במהלכים הפרלמנטריים, היה באמת הדיון בוועדת הכלכלה של הכנסת. היה גם ניסיון נוסף שלי בוועדת הביקורת של המדינה, יחד עם חה"כ שולי מועלם רפאלי, שהתנצחה עם השר בדיון בוועדת הביקורת. בערב לפני זה פגשתי את חה"כ שלי יחימוביץ, יו"ר ועדת הביקורת, וביקשתי ממנה מה שנקרא להעלות את הנושא הזה לסדר היום. היא אמרה לי – תראה, השר מחר יהיה, אני אאפשר, אם ירצו ח"כים לדבר אני כן אאפשר לדבר אל השר בעניין הזה. אבל אני כרגע לא יכולה לקיים על זה דיון באופן מיוחד, כי אין על זה דו"ח מבקר המדינה.

השבוע, במהלך חול המועד, דודו גת העביר לי, עדיין לא הגעתי למייל הזה, את טענת חברי מטה המאבק, שלטעמי הם עושים פה, ראש העיר, עבודה

מצוינת, הם חופרים ונוברים לתוך החומרים שאנחנו לא היינו מגיעים אליהם, ומביאים לנו כל מיני חומרים שאנחנו עושים בהם שימוש, גם בתוך הכנסת עצמה. במידה ואכן נראה, וזה מה ששלי אמרה לי, שיש באמת דו"ח ביקורת על הקו הסגול וגם כולל בתוכו את העניין של המתווה בחלק של רמת-גן, שעליו בעצם אנחנו כרגע שמים את הפוקוס, אז כמובן שאנחנו נעמוד על זה שיהיה דיון גם בוועדה לביקורת המדינה.

וכמובן הפגישה שהיתה עם שרת המשפטים איילת שקד, ביוזמתנו יזמנו שם את הפגישה בכנסת, שהשר כמובן אמר את מה שאמר. הוא לא עבד עליה, אדוני ראש העיר, היא כתבה לי כעבור חודש שהפור נפל. אנחנו לצערנו עוד חשבנו והתבדינו שזה עוד ימשיך ועוד יש נכונות ובואו נראה וקיבלנו כסף לתכנון ומשרד התחבורה השקיע 400,000 שקל וסימא את עינינו וכו' וכו', אבל היא כבר כתבה לי את זה לקראת חודש ספטמבר שהפור נפל והשר לא באמת מתכוון למה שהוא אומר, אלא מבחינתו הוא הולך, מה שנקרא, באותו מתווה הקיים לצערי הגדול.

עם הנפילה של העתירה המנהלית, שבית המשפט העליון לצערי לא קיבל את העתירה עצמה, אני חושב שכרגע, מעבר למאבק הפרלמנטרי שכרגע החברה עצמה שמתעסקת בנושא, בשתדלנות ובלוביסטים ששכרנו למשימה הזו, מעבר לעניין הזה להמשיך ולרדוף את השר בתוך הכנסת. אבל, גם לא לשכוח את המאבק בתוך העיר עצמה. קרי, לצאת לעוד הפגנה גדולה מאד כמו שעשינו בעבר. ולטעמי, אדוני ראש העיר, אתה צריך להוציא מכתב לכל 4,400 או 4,500 מתפקדי הליכוד ברמת-גן, שיידעו שהשר כץ, שבעוד שנה ירוץ לפריימריז, כל 4,400 המתפקדים יבואו איתו חשבון ועם אותם אלה שרוצים לכרות איתו ברית פוליטית, הוא ייעד שברמת-גן תיפתח הרעה שלו. הוא לא יקבל שם את הקולות. לא לשכוח את זה. ואני אומר לך, אדוני ראש העיר, מכתב שלך אישי לכל 4,400, לא שליח ולא שליחה, אלא שלך, שתאמר להם איזה נזק עצום הוא גורם, ומשום מה יש לי תחושה שרוב מתפקדי הליכוד גרים באזור של דרום ומזרח העיר רמת-גן. ושהם יידעו ושתתן להם את הפקס ואת המיילים ואת הכתובת ואת הטלפון שלו, שיטרטרו אותו ויתקשרו אליו ויטרידו את מנוחתו כמו שאנחנו פה לא רגועים מהמצב עצמו, שהוא לא יהיה רגוע מהמצב שהוא יצר אצלנו. תודה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יפה מאד. כל הכבוד. כל הכבוד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני רוצה להגיד כמה מילים. ישראל, בוא תהיה איתי גם אתה דקה. היתה לי שיחה מאד ארוכה עם ישראל כץ, מאד

ארוכה, ישראל יודע מזה, גם רון לדעתי מכיר את תוכנה של השיחה. אני אספר לכם איך השר רואה את העניין הזה והוא הציע מגוון פיתרונות שלצערי בשלב הזה עיריית רמת-גן לא רוצה ללכת לקראתם. הפיתרונות שלו הם כדלקמן:

ישראל כץ טוען שהוא לא מסוגל להסיט את הקו הסגול, מסיבה פשוטה, כי יש כאן החלטה סטטוטורית של ממשלת ישראל. מה גם, לאחר שהיתה פה החלטת בג"צ, עוד יותר ידיו כבולות. מכיוון שכך, הוא אומר לי במפורש, יש לי החלטת ממשלת ישראל, אני לא יכול לשנות כאן כלום, אתם חייבים להבין את זה,

<u>מר רמי פדלון:</u> הגיע הזמן להפיל את הממשלה הזאת.

<u>מר שמואל לרמן:</u> זה סיפור אחר, רמי, אבל מה לעשות? הסקרים מראים אחרת.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> שמוליק, תשקול טוב את המילים שאתה אומר כרגע, כי אז זה משמש אותנו בהמשך הטיעונים שלנו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אין בעיה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> תשקול טוב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בסדר גמור. ואז הוא דיבר איתי, זה היה גם לפני כמה חודשים, ישבתי איתו לארוחת צהריים, הוא הציע מגוון פיתרונות אחר למעט שינוי התוואי. אני לא יודע אם מישהו בדק את זה, כי אנחנו הולכים פה על מצב של או שחור או לבן, או נזיז את התוואי או שיהיה לנו רע. הוא הציע סט, ארגז כלים שלם של פיתרונות שלדעתי אנחנו לא מממשים אותם, ואמרתי את זה גם לראש העיר. הוא טוען שלפי הסימולציות והמודלים שהקים משרד התחבורה, זה בנוי מפיתרון כבישי כדי לפתור,

מר רמי פדלון: שמוליק, משקרים אותו. תקשיב לי, נת״ע משקרים אותו. אני אומר לך, נת״ע משקרים אותו.

מר ישראל זינגר: תן לו אבל לסיים.

מר רמי פדלון: אני לא יכול לשמוע את זה. כי ככה מרחו אותי כל הזמן. די. תשמע ממני כבר, עזוב אותך, די.

מר ישראל זינגר: תן לו. תן לו לסיים.

מר שמואל לרמן: רמי, תן לי רגע. תשמע לי, אתה לא חייב להסכים לי, אבל תקשיב לי.

מר רמי פדלון: די, די, אי אפשר לשמוע את השטויות האלה יותר.

מר שמואל לרמן: רמי, תקשיב דקה אחת משהו. תקשיב דקה. אני רוצה להגיד לך משהו. גם אני הייתי נורא שמח שהקו הסגול היה משוקע.

מר רמי פדלון: אבל זה לא נכון מה שאתה אומר. מה שהוא מורח אותנו, מה שמורחים אותו, שכביכול אפשר לעשות פיתרון אחר. זה הכול קשקוש. זה עורבא פרח.

מר שמואל לרמן: רמי, תן לי.

מר ישראל זינגר: הוא לא היה בדיונים. תן לו. תן לו.

מר רמי פדלון: ישבו אנשי מקצוע שלו, תקשיב, אתה אומר משהו שהוא לא נכון,

מר שמואל לרמן: רמי, אבל אני לא הפרעתי לך.

מר רמי פדלון: אתה אומר שלא שומעים. הקשיבו לזה, אנשי מקצוע בדקו את זה, שניה, בדקו את זה. זה קשקוש.

מר שמואל לרמן: אבל תקשיב רגע.

עו"ד דוד מנחם: רמי, תן לו, תנו לו לדבר.

מר ישראל זינגר: רמי, תן לו לסיים.

מר שמואל לרמן: רמי, תקשיב לי דקה.

מר ישראל זינגר: הוא לא היה במשא ומתן.

מר שמואל לרמן: תן לי דקה. תן לי כמתבונן מהצד, תקשיבו דקה.

מר מוקי אברמוביץ: שמוליק, כדאי שתייצגו את תושבי רמת-גן ולא את הסיעה שלך.

מר שמואל לרמן: תקשיב לי שניה, מוקי, תנו לי, אני אסתדר.

מר ישראל זינגר: חברים, רק מי שהיה בתוך המו"מ יודע מריחה פה שם, שקר פה שם, גם חלק מהתושבים. רובנו, לא אני, רוב האנשים כולל שמוליק, יש לציין שכל אחד זו זכותו ואפילו חובתו לנסות לראות, לאחר מכן אנחנו נעשה סדר בכל זה.

מר שמואל לרמן: מה שאתם רוצים. מוקי, תקשיב, אנחנו נלחמים כבר לא מעט חודשים וכנראה גם שנים בניסיון לדעתי עקר כרגע להטמין את הקו הזה. עקר. אנחנו הולכים ממקום למקום ואנחנו לא מצליחים. צריכים לחשוב אחרת. זו דעתי לאור מה שדיברתי איתו, והוא לא מסדר אותי. אולי הוא מסדר אותי, אבל אני רואה עולם קצת שונה משלך ושלך רמי. העולם שאני רואה הוא עולם שאומר – אנחנו מנסים במיליון דברים. ובית המשפט העליון גם כן זרק אותנו כרגע. אנחנו די בבעיה.

מר אביהוא בן משה: הוא לא זרק.

מר שמואל לרמן: אביהוא, תן לי.

מר רמי פדלון: הוא לא זרק אותנו.

עו"ד דוד מנחם: רמי, תן לו לסיים.

מר ישראל זינגר: תנו לו לסיים. לא כולם מכירים את כל הפרטים.

מר שמואל לרמן: תן לי דקה. אחרי זה תחליטו מה שאתם רוצים.

מר מוקי אברמוביץ: לרמן, בעולם שלך זה לא מקובל. בעולם שלי, כישלון זו לא אופציה. אין אופציה כזאת.

עו"ד דוד מנחם: מוקי, תן לו רגע לסיים. אני גם רוצה להגיד. תן לו. לי גם יש מה לומר.

מר שמואל לרמן: מוקי, תן לי. תאמין לי, גם אני, הלוואי ויכולנו להטמין את הקו הסגול, אבל כרגע הדרכים שאנחנו הולכים איתן

לא עוזרות לנו, אנחנו לא מגיעים לפיתרון הזה. ואנחנו מנסים עוד דרכים. איך אומר אביהוא? תשלחו לו מכתבים. מישהו אחר אמר – תפגינו לו מול הבית. לא משנה מה.

מר אדם קניגסברגר: אני אמרתי.

מר שמואל לרמן: אתה אמרת. אבל בסופו של יום אנחנו בבעיה, כי יש לו שני דברים שעומדים לו רוח גבית: הראשונה זה החלטת ממשלה. מוקי, תן לי 5 דקות. יש לי גם זמן, תנו לי. תן לי. יש החלטת ממשלה שקשה מאד כרגע לשנות אותה ויש גם החלטת בית המשפט העליון שלא נותנת לנו רוח גבית. אנחנו בבעיה מול שני הדברים האלה. לכן, הוא הציע לי פיתרון אחר, שלא מגיע לפיתרון של שינוי התוואי. כלומר, אם אנחנו ניכשל, אנחנו נימצא במצב של או 0 או 1, מה זה או 0 או 1? או שהקו יזוז או שהוא יישאר באותו מקום. אבל הוא מציע לי פיתרון אחר, שאולי הוא לא טוב, אבל תקשיבו לפחות אליו ותנסו לבחון האם הוא ייתן לנו פיתרון ולא חלקי. כי אם אנחנו נפסיד במאבק הגדול שנקרא הטמנת הקו, אנחנו נשארנו בלי כלום. אז לכן שווה לנסות גם פיתרונות לוואי. מה זה פיתרונות לוואי?

הוא הציע פיתרון תחבורתי, הווה אומר על פיתרון מערכת הכבישים. הוא אומר לי – תנטרל שניה את הרכבת הקלה, כי לאנשינו יש סימולציה שמראה, אגב, זה לא יפתור את בעיית בית הכנסת, אביהוא, זה לא יביא פיתרון לבעיית בית הכנסת. זה יביא פיתרון במקום אחר. הוא אומר – רבותי, תנו לנו, אני רוצה לפתור את הבעיה בצומת אלוף שדה, סליחה, בר אילן אלוף שדה הירדן. הוא הסביר לי, הוא מוכן להשקיע שם מאות מיליוני שקלים, מאות,

מר אביהוא בן משה: נו, אז שיעשה שיקוע כבר. מאות מיליוני שקלים, שיעשה שיקוע. הרי הכול נופל על הכסף.

מר אדם קניגסברגר: לי לא היה נעים להגיד – מה קרה?

מר ישראל זינגר: הוא לא מכיר את הכול, חברים.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, הוא לא מכיר, אבל אני רוצה לשמוע.

מר ישראל זינגר: נכון. צודק.

מר שמואל לרמן: אז תשמע. הוא מוכן להשקיע כמה כסף שיידרש, לדעתי, כולל אפילו אותו גשר שאתה דיברת, הוא יהיה מוכן להכניס במסגרת אותו פיתרון של פתיחה לכביש 4. הוא מוכן לעשות הכול במקומות שהוא יכול לעשות. כנראה יש לו בעיה לא פשוטה ב-לשנות את החלטת הממשלה בגלל מיליון דברים מסביב שהוא תיאר לי. הוא גם מוכן לתת התחייבות שהרכבת הקלה לא תנוע עד אשר הפיתרון התחבורתי ייפתר. כלומר, עד שמערכת הכבישים הזאת תיפתר. מה הוא גם אומר? ככל שתבואו אלינו,

מר רמי פדלון: מרחו את זה עד עכשיו, אתה מבין?

מר שמואל לרמן: רמי, תבינו, הפיתרון שאתם,

מר רמי פדלון: ככה הוא מרח אותי קודם. אני הבחור הטוב שמרחו אותי, תאמין לי.

מר שמואל לרמן: אתה לא צריך להיות הבחור הטוב.

מר רמי פדלון: תאמין לי, אני הבחור הטוב שמרחו אותו. פעם אחת מספיק. פעם שניה אתה אידיוט.

מר שמואל לרמן: מה לעשות? אז אני רק בפעם הראשונה. אני לא הגעתי לפעם השניה.

מר רמי פדלון: אז מותר לך.

מר שמואל לרמן: מותר לי. אתה צודק. אבל הדרך שאתם הולכים בה, ואני חבר איתך באותה קואליציה, שלא תבין לרגע, והלוואי ויכולתי להגיע איתו למסקנה,

מר רמי פדלון: שמוליק, תקשיב טוב, אני הייתי חוסם את כביש 4,

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: סגרתי אותך, כי אני רוצה לדבר עכשיו. אל תפריע לי, 'בחייאת'. אחרי זה אתה, כמה שאתה רוצה.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה הערה לגבי מה שאמרת.

מר שמואל לרמן: תן לי דקה, אביהוא, תן לי. אי אפשר ככה. אני לא מדבר הרבה, אבל כל שניה מישהו רוצה להגיד משהו. חכו.

אנחנו הולכים במתווה שלדעתי, ויכול להיות שאני טועה, אנחנו הולכים עם הראש בקיר. ויש לנו דרך להמשיך עם אותו תוואי ולהישאר שם ולא ייצא מזה כלום. לדעתי שווה לנסות, כמו בכל דבר בעסקים, מתווים אחרים. לפחות לתת להם את הצ'אנס. לתת להם את הצ'אנס. הוא מוכן לפתוח לדעתי גם את אותו גשר. הוא מוכן לטפל בכל הפיתרון התחבורתי, החל מצומת בר אילן, אלוף שדה, הירדן. הוא מוכן לתת התחייבות,

מר אדם קניגסברגר: רגע, מה זאת אומרת פיתרון תחבורתי?

מר שמואל לרמן: דקה, אדם. מערכת כבישים שתשפר את הנושא התנועתי, מה שדיבר קובי ברטוב, לא הנושאים האחרים. בשעתו הוא גם,

מר אדם קניגסברגר: היא תעבור מתחת לרכבת?

מר שמואל לרמן: הוא לא נכנס איתי לפרטים. הוא לא נכנס איתי. אבל הוא מוכן לשבת על הפרטים האלה. הוא מוכן לתת התחייבות גם להזיז, פיתרון של חוות השנאים כנראה קיימת, הוא מוכן להזיז אותם לקרבת כביש 4, את חוות השנאים.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

מר אביהוא בן משה: איפה זה כתוב?

מר שמואל לרמן: הוא דיבר איתי. איתי.

מר ישראל זינגר: כרגע זה תיאורטי.

מר אביהוא בן משה: מתי דיברת איתו?

מר שמואל לרמן: חודש וחצי אחורה. הוא מוכן להזיז את חוות השנאים,

מר ישראל זינגר: אל תפריעו לו. אסור לדבר משם.

מר שמואל לרמן: הוא מוכן לשים את כובד משקלו. אבל הוא אומר, במסגרת,

מר ישראל זינגר: חברים, לא חברי המועצה ובטח,

מר רמי פדלון: אל תפריעו לשמוליק.

מר ישראל זינגר: לא, אני רוצה לשמוע.

מר שמואל לרמן: אתה תגן עלי. רמי יגן עלי.

הוא אמר, הוא מוכן להזיז את חוות השנאים בהנחה שיש פיתרון כולל. הוא לא מוכן רק להזיז את חוות השנאים. יהיה פיתרון כולל – יפתרו את כל הדברים. יכול להיות שכל מה שהוא מציע, כמו שרמי אומר, הוא מסדר אותי ומרמה אותי ולא יהיה שום תכלית. אבל הוא מוכן לתת לי התחייבות שעד אשר כל הפיתרונות האלה יתממשו ויראו שיש בזה תכלית, הרכבת הקלה לא תזוז.

מר רמי פדלון: אני מוכרח להעיר,

מר שמואל לרמן: רגע, רמי, רגע, תיכף. אבל, רבותי, תנסו לחשוב אחרת. יכול להיות שאני טועה, יכול להיות שהשר מרמה, יכול להיות שהדרך שאתם קובעים תצליח. אבל כרגע אנחנו נמצאים ב-'דד-אנד', אנחנו לא מצליחים שם. בואו ננסה לחשוב על משהו אחר קצת. זה המסר שאני מנסה לומר. המסר הזה זה לא מהגיגי ליבי, זה מה שדיברתי איתו בשיחה וגם בארוחת צהריים חצי שנה אחורה. שווה לנסות, זה מה שאני מנסה לומר, שווה לנסות דרך אחרת.

עו"ד דוד מנחם: אני למעשה שמעתי את אלה שדיברו לפני, ו-99% מהדברים שאני אומר זה בשל העובדה שאני ניזון ממה שנאמר פה. כי לצערי, ואני אומר את זה בצער, נושא כזה קריטי לפרטי הפרטים שלו לא היינו מעורים, גם אחד כמוני, גם אם אני סגן ראש עיר, וגם יכול להיות שאולי יכולתי לתרום בחשיבה כזו או אחרת. הבנתי שיש או היה צוות מצומצם שטיפל בנושא, אני לא חושב שזה היה צריך להיות כך. אבל כיוון שזה מה שקרה, אני רוצה להגיד את הדברים הבאים. כמובן ל ... אני יודע שהוא פעיל, ויהודה דוידוביץ, אני יודע שיש עוד חבר'ה מהשטח שהם פעילים וטובים, וזה טוב, אבל דבר פשוט. אם אני בא לישיבה היום, רמי, ואין לי את ה-בג"צ, אין לי את ההחלטה, אני לא יודע מה נאמר, אפילו שמוליק אומר משהו אז אתם אומרים שזה לא כתוב ב-בג"צ, איך אנחנו יכולים לדעת אם מה שדנים פה זה נכון, לא נכון, כן נכון. אמר אביהוא לראש העיר, גם אמרנו את זה פעם באחת הפעמים, לכתוב מכתב אישית מראש העיר לכל מתפקדי הליכוד. כרגע רואים ליכודניק פה משמאלי, שמוליק, חבר יקר, שאומר לכם עכשיו דעה אחרת, שלו הייתי יודע שהוא אומר אותה הייתי סוגר לו את המיקרופון. אני אומר את זה ב- מבחינה טקטית, כי הדברים שנאמרו פה, אני לא חושב שהיו צריכים להיאמר

בישיבה שכזו מכיוון ששומעים פה מתוך המועצה, וזכותו של שמוליק לומר, וגם זכותו באמת להעביר את הרעיון של אולי לשמוע משהו נוסף. אבל אנחנו פה בפוזיציה שלנו ובמצב שלנו מבחינה אסטרטגית היה אסור שהדברים האלה ייאמרו. כי רואים שיש קולות מבפנים, מהליכוד, שאומרים שבעצם השר כץ יש לו פיתרונות אחרים. ועכשיו יש פה שאלה צדדית שמישהו מהצופים, לו היו צופים, היה אומר – רגע, אז עבדו על השר כץ? מרחו אותו או שהוא מורח אותנו? כי בהתחלה אמרו לשלוח לו מכתב, אבל שמענו פה שמרחו אותו ומרחו אותו ומרחו אותו, אז מה הוא אשם? אז מה מתפקדי הליכוד יכולים לעשות לו ולשנות לו את החשיבה אם מרחו אותו? מצד שני, רמי, אמרת, שאותך מרחו, שמרחו אתכם. פעם ראשונה זה א' ופעם שניה ... אז צריכים קודם כל להיות מתואמים גם כן בטיעונים כשטוענים בנושא כזה רגיש.

כשאני למשל פעם ראשונה רואה את הדברים בצורה, כמו שקובי הציג אותם פה, באמת הדברים מתקבלים על הדעת. מה שהוא אמר זה דברים מעולים – מתחת, בשיקוע, לא מפריע ולא 4 דקות, כי אביהוא אמר 4 דקות, זה 90 שניות, כי באמת במצגת היה כתוב 90 שניות.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> לא אמרתי 4 דקות.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, לא, לא, אתה אמרת 90 שניות.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> 3 דקות.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, לא, זה בסדר, תיקנתי, דקה וחצי. במצגת היה כתוב. אין בעיה. הכול בסדר. אני רק אומר, הדברים נשמעים מצוין. ואני שומע את יהודה גם כן אומר שהעלימו מסמכים ונתונים וכו' וכו'. חבר'ה, זה היה בג"צ, זו לא עתירה מנהלית, אביהוא, הבנתי שזה היה בג"צ. בג"צ, מה, בג"צ מטומטם? יכולים להגיד שהפסיקה היתה אולי לא נכונה, זה קורה דברים שכאלה, בית המשפט העלון הוא לא, איך אומרים, תמיד יהיה אחד שיחשוב שהוא פסק לא נכון. אבל הטיעונים שנשמעו פה הם כאלה דרמאטיים שאמרתי – רגע, אפשר לעשות דיון נוסף? שאלתי את שואקה תוך כדי. הוא אמר – בדברים שכאלה, הוא ענה לי מה שענה, אבל לפי הדברים הללו, הדברים הללו זה ראיות חדשות שמצדיקות בג"צ חדש. אם יש שמץ, לכן לא רציתי לומר, שואקה, לא רציתי לומר את מה שאמרת

לי, שלא ייתפס פה בהקלטה. ולכן אני אומר, אם באמת, אני אומר את זה, אם הדברים, יש קצה של קרחון בטענות שנטענו לגבי הנתונים שהיו אצל השר כץ, צריך דיון מחודש בנושא של ה-בג"צ. אם אני שומע שאמרו מצד ימין ופתאום זה נמצא בצד שמאל וכל הדברים הללו, אלה דברים שקשה לעכל ש-בג"צ מכריע. אלי, לא קראתי מה הוא אמר, אבל הבנתי שמבחינה טכנית, אני מבין מראש העיר שהוא הבין את מה שעיריית רמת גן אומרת, אבל מבחינה טכנית פרוצדוראלית הוא לא בדיוק קיבל, לא יודע בדיוק מה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> בגדול, הטענות של ה-בג"צ שלנו ושל התושבים היו כנגד התהליך הטכני המנהלתי.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> או קיי. לא לגופו של עניין.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא. לא. ולכן, הוא, לגבי התהליך טען שפה הוא לא השתכנע שהתהליך היו פה פגמים טכניים. אבל, הוא לא אמר, נגיד בשפה פשוטה, אבל זה מה שהוא אמר, בעצם כתב, התהליך היה נכון טכנית או מנהלתית, אבל זה לא אומר שהפיתרון הוא נכון.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> ישראל, איך הנשמה הטובה הזאת, ישראל כץ, לא מתייחס למכתב שלך אפילו? זה הנשמה הטובה שיש לו כוונות?

<u>מר ישראל זינגר:</u> צודק.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> מוקי, כרגע,

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> סליחה. סליחה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, לא, אני אומר, כרגע, שוב, השר כץ כמובן אין לי מניות אצלו ואין לו מניות אצלי, רק אני אומר, כשאני שומע השר כץ ואחרי כן אמרו שהיה איזה מישהו שהיה אמור להיות מתווך וכביכול הוא אולי לא הצליח בדיוק אז הלכו ל-בג"צ, אני בסך הכול חושב שדווקא מבית הכנסת ההתנהלות של גפני, כפי שאני שמעתי פה, בית כנסת, שהוא

עמד על הרגליים האחוריות ואמר – זה לא יהיה פה, אם יש חבר כנסת שיודע להזיז את התוואי מבית כנסת, ואני אחראי על בתי הכנסת, סימן שאנחנו צריכים להיות באותה עוצמה, להזיז את הקו או לשקע אותו בדיוק באותה רמה שגפני עושה לגבי בית כנסת. אני קודם כל שמח בשבילו ובשביל מתפללי בית הכנסת, אבל צריך ללמוד. כאשר מאמינים באיזה שהוא דבר, ויש טיעונים אמיתיים מעבר לדברים – דיברנו עם השר הזה ועם השרה הזו ועם השר ההוא וההוא אמר לי ועם המנכ"ל ההוא – זה מזכיר לי שבמשך 25 שנותי כעורך דין יש כאלה שאתה בא לנהל איתם תיק מאד גדול, בסוף אתה רואה שהם לא נלחמים על המהות. עצם זה שהם הגיעו לוועדת ערר ודיברו בישיבה עם הבכירים, רות יוסף וזה, גמרנו, לא משנה כבר מה התוצאה. ... בפרוטוקול הייתי בדיון הזה. ואם פה אנשים באמת מאמינים שיש מה להילחם, ואני חושב שיש, עוד פעם, קובי מה שאמר זה נראה הכי מתקבל על הדעת. לא הגיוני שכל האזור ישותק בשל רכבת שכל 90 שניות עוברת ועוצרת את התנועה. אז צריך למצוא פרצה לעשות שינוי מחודש ולומר שגם אם המסלול הטכני מנהלתי היה נכון, לגופו של עניין, תכלס, בסדר, הניתוח הצליח אבל החולה מת. מה זה עוזר לי בכלל? על הנקודה הזו אני לא שמעתי, חיים, אני לא שמעתי שהולכים על הדבר הזה. אלא מחפשים אולי למצוא, אני לא יודע עד לאיזו רמה, אשם כזה או אשם כזה. אבל אני אומר, אם שמוליק פה, יו"ר המועצה כרגע גם כן אומר, ובא, ושהוא דיבר עם השר כץ, דיבר איתו אישית, עניין אישי, מה זה דיבר איתך אישית? סתם רק אני אומר, דיבר איתך אישית. צריך לדבר עם הפורום הכללי. אמר לך מאות מיליונים. יכול להיות שכל מה שהוא אומר זה נכון, מתי זה, בעוד 20 שנה אחרי שהרכבת כבר תהיה במקום? שמוליק, מה זה? זה איזה שהיא, ישבתי איתו במסעדה ועשינו ודיברנו. אני לא מזלזל בשום דבר, לפעמים שיחה, אני אומר בביזנס גם כן, כמו שאתה יודע, לפעמים שיחה במסדרונות שווה אלף הסכמים, שנינו יודעים את זה. אבל אם פה ראש עיר, שגם הוא נמנה על הליכוד, הוא פשוט סיעה נפרדת, אבל מאנשי הליכוד,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> ראש העיר, אתה מהליכוד?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני אומר, בתכל'ס, בבסיס, אז אתה יודע, ואני אומר פה לאביהוא, שאתה יודע שהמכתב של ראש העיר זה לא בדיוק יעשה איזה משהו שיגידו לו – מרמת גן תיפתח הרעה. אני חושב שזה, גם אם יש כוונה טובה, זה משהו שולי. פשוט צריכים לדעת איך לתקוף את זה משפטית. כי שמוליק אמר, וגם אני רציתי לומר את זה מהתחלה, יש עכשיו

החלטת ממשלה ויש פה החלטה של בית המשפט העליון, מה זה מאבק ציבורי? ש-מה, שנאמר לתושבים – ניסינו ולא הצלחנו? צריך למצוא דרך להצליח, לכבוש את המטרה. לא בסיסמאות, עם ההוא ועם ההוא ופגישה כזו. למצוא.

אני אומר פרקטית, בסיכום דברי, לנסות למצוא ראיות חדשות שיפתחו דיון מחודש ב-בג"צ. זה בנקודה הספציפית הזו.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> זה הכי פרקטי בעולם. זו ההמלצה הכי פרקטית בעולם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> צריך למצוא. זה הדבר היחידי שאתה יכול לעשות, אביהוא. לדבר עם ההיא, והיא אמרה, איך אמרת? מאוחר כבר. איחרנו את הרכבת. אנחנו לא ניתן לרכבת לנסוע, הרכבת שאמרת שאיחרנו אליה אצלי היא עוד לא התחילה לזוז, צריך לעזור. ואם שמוליק, אתה אמרת שיש לך מהשר כץ הבטחה ששום פעולה לא תבוצע עד אשר הפיתרון התחבורתי שפה שאלו אותך למה הכוונה פיתרון תחבורתי,

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא לא אמר את זה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, לא, הוא אמר, הוא אמר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא. הוא אמר שהרכבת לא תזוז, לא שהמתווה לא יהיה קיים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> שמוליק, אם ככה לא שווה כלום מה שאמרת.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> מה שראש העיר אמר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> מה אמרת, שמוליק?

<u>מר אביהוא בן משה:</u> מה שראש העיר אמר, נכון?

עו"ד דוד מנחם: אז מה אני רציתי לומר? אני רציתי לומר שאתה תגיד לשר כץ – אין בעיה, בוא נתקע עכשיו את המתווה עד שיהיה לנו פיתרון תחבורתי. כשיהיה – אז אנחנו נדבר.

מר שמואל לרמן: מה שאני אמרתי, בשיחה איתו הוא אמר לי שהוא מוכן להתחייב שהרכבת הקלה לא תנוע עד אשר הפיתרון התחבורתי שהוא הציע יבוצע.

עו"ד דוד מנחם: לא תנוע, מה, על הנייר או לא על הנייר?

מר ישראל זינגר: הפסים יהיו, אבל לא תנוע.

עו"ד דוד מנחם: אהה, היא לא תנוע. הוא יעצור אותה.

מר אביהוא בן משה: הרכבת תהיה, הפסים היו, דלק לא יהיה.

עו"ד דוד מנחם: שמוליק, זה מה שהוא אמר לך?

מר ישראל זינגר: כן.

מר שמואל לרמן: כן.

עו"ד דוד מנחם: וזה מה שאתה קיבלת ממנו בתור איזו שהיא הצעה גרנדיוזית?

מר אביהוא בן משה: כן.

מר שמואל לרמן: אני גם חתמתי למטה ושמתי אצבע.

עו"ד דוד מנחם: חתמת? אתה בטוח?

מר שמואל לרמן: כן. כן.

עו"ד דוד מנחם: אז אני מבין את ההצעות שלך. תבטל את כולן, תזמין אותו לשיחה אחרת לפני שאתה מבטל את הכול.

מר ישראל זינגר: חברים, שניה. שניה, חברים, שניה.

עו"ד דוד מנחם: לכן אני חושב ללכת עוד פעם, פרקטית, מה שאמרו, אם יהודה יש לכם נתונים ש-נת"ע העלימו,

מר אביהוא בן משה: ראיות, לא נתונים, ראיות.

עו"ד דוד מנחם: נתונים כלשהם. אביהוא, אתה רוצה להתמחות אצלי? אז ללכת ולעשות איתם דיון מחודש. בלי, שרת המשפטים דיברה איתי לפני חודש, פרקטי, לא סיפורים.

מר ישראל זינגר: שניה. בצורה הוגנת,

מר רמי פדלון: ישראל, אני חייב לעדכן משהו פשוט. רק לעדכן.

מר ישראל זינגר: אני אתן לך, אבל שניה.

עו"ד דוד מנחם: כל אחד והסיפורים שלו.

מר ישראל זינגר: תראו, אני חושב שבצורה הוגנת, גם אם חשבת שזה למה ואיך ואין סיבה, עצם זה, הרי המהלכים תוכננו ביחד. זה

שמרבית, למרות שבאופן רצוני או באופן הצהרתי רוב חברי המועצה, כולם ייפו את כוחם של אלה שהיו, בסך הכול גם בהפגנות מעט היו, אבל זה אומר שבסך הכול הרוח של כל המועצה היתה עם הנושא הזה ועדיין ישנה. אז אני רק רוצה על דבר אחד רק לומר, בלי להתווכח, שעצם זה שהגענו, אני לא מסכים שהגענו למבוי סתום, אבל זה שאנחנו בנקודה קריטית כי ה-בג"צ היה לפני זה, זה אומר מדוע פה בחירת דרכים אלטרנטיביות. לפני שרמי נותן עובדות לחלק מהאנשים שלא היו, אני רק רוצה לציין כך:

ללכת מראש למלחמה, להגיד מראש – לא מאמינים ולא עושים – לא אני ולא ההנהלה היתה בדעה, עם כל הסקפטיות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> וגם אני לא.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ואני חושב שגם פה, שלא מיד יורים או לא מיד, אלא מנסים דרכים שונות. יש כאלה שהיתה להם אמונה מראש שזה יצליח, אבל גם בעסקים, כל אחד יכול לעשות בביתו או לביתו מה שהוא ומשפחתו חושבים. אבל פה יש אחריות. כלומר, לצאת יכולים להיות מחירים.

ולכן, הצעדים של מאבק פרלמנטרי, מאבק ציבורי, קשרים אישיים, מאבק משפטי – ננקטו בעוצמה זו או אחרת בעיתוי נכון. דבר אחד אני רוצה, כדי להמשיך את הדיון וכך הלאה, לפני שאני אתן לרמי, שנבין רק דבר אחד – לא הגענו, הסוסים לא ברחו לגמרי, לא הגענו למבוי סתום, זה אומר אולי ש-

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אביהוא נשמע מיואש.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> מהדיבור שלך אני מיואש.

(מדברים ביחד)

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אביהוא, זה לא פייסבוק, זה ביצועים בפועל.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני מפריע לשניכם.

מר אדם קניגסברגר: ראש העיר, אני חושב שאתה צריך להושיב את הסגנים שלך פה.

עו"ד דוד מנחם: לא איחרנו את הרכבת, זה לא פייסבוק. צריך להיות פרקטי. לא לספר סיפורים, ההיא מה היא אמרה לי וההוא אמר לי. פרקט.

מר ישראל זינגר: זה אפילו מבייש שהויכוחים פה פוגעים בעיקר המטרה. עזבו רגע. אין מישהו שצדק, צודק או יצדק, אנחנו רוצים שהתושבים יהיו צודקים ושאנחנו נבצע עבורם, אנחנו ביחד עם התושבים. לא מוצו כל הדרכים. אבל לגבי אמונה ומה שהיה, רק תתאר פה, חלק מהאנשים יודעים, למי שלא היה, מה קרה, כולל אתה שהיית בתוך העניין.

מר רמי פדלון: אני חייב לתת לכם, שמוליק, זה בעיקר אליך הדברים, בעיקר אליך. תראה, קודם כל, החלטת ממשלה אפשר לשנות. מי שקבע א', ראש הממשלה קבע משהו לפני שבוע, משהו אחד, 4 שעות אחרי זה הוא אמר שהוא טעה ושינה את זה. ודבר שהוא דרמאטי הרבה יותר מאשר מתווה הקו הסגול.

מר ישראל זינגר: יש אפשרות ללחוץ.

מר רמי פדלון: אז יש אפשרות לשנות את זה כמו ששינו את ההחלטה לגבי הפליטים, שזה הרבה יותר דרמאטי מהקו הסגול.

מר אדם קניגסברגר: קודם זה היה צודק אבל.

מר רמי פדלון: לא משנה, עזוב, אני לא נכנס כרגע. אני רק אומר, אם רוצים לשנות, אם מישהו טעה במשהו, אז זכותו הלגיטימית לתקן.

דבר שני – גם בית המשפט, וראש העיר כאן ציין את זה, התייחס רק להליך המנהלי ולא דיבר על הפיתרון בכלל. לא נכנס לסוגיית הפיתרון, אלא רק דיבר על ההליך המנהלי.

עכשיו לגבי ההצעה שכבוד השר הציע לך. ההצעה הזאת הונחה על שולחננו בינואר 2017. שמוליק, תקשיב טוב.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא לא ידע.

<u>מר רמי פדלון:</u> בינואר 2017 בא מנכ"ל נת"ע בכבודו ובעצמו, בישיבה מקצועית שהייתי בה יחד עם קובי ברטוב וצוות ממשרד התחבורה וצוות של נת"ע, ואמר – בדקנו בסימולטור שלנו, כל הבעיה שלכם ברחוב הירדן נובעת מבעיה באלוף שדה ובכביש 4. אנחנו נפתור את הבעיה. אמרתי לו – איך תפתור את הבעיה? הצומת הזאת היא באחריות נתיבי ישראל, נתיבי ישראל אתה לא שולט עליהם, לא יקרה מזה שום דבר, ולכן אתה מבטיח לי הבטחות שהן לא במגרש שלך. אז אני לא קונה את הפיתרון הזה, אני רוצה להבין איך זה יקרה. ישבה שם אירית רחמני ממשרד התחבורה, אמרה – אני דואגת ש-

<u>???:</u> לא, לא, היא מ-נת"ע.

<u>מר רמי פדלון:</u> אז ישבה מישהי ממשרד התחבורה, סליחה, אני לא זוכר את השם שלה, ישבה מישהי ממשרד התחבורה בפגישה הזאת ואמרה חד משמעית – אני דואגת שהאחריות לשינויים בצומת אלוף שדה וכביש 4 תהיה באחריות נת"ע והם יבצעו את התיקונים האלה, השינויים. אני אמרתי להם – תקשיבו טוב, אנחנו בינואר 2017, אם אתם במהלך השנה הזאת מבצעים את התיקונים ואת כל השיפורים האלה, ואנחנו רואים שנפתרה הבעיה, תאמינו לי, אנחנו לא הולכים למלחמה סתם, אנחנו לא רוצים הפרדה מפלסית סתם. אם תיפתר הבעיה וכל החשש שלנו מוטעה, אני אומר לכם, לא דיברתי עם ראש העיר, לא דיברתי עם חברי מועצה, אני מניח שכולנו לא סוסי מלחמה מחפשים רק קרבות, אנחנו רוצים פיתרון טוב. אם אנחנו ניווכח שזה פותר את הבעיה, אנחנו נלך למתווה הזה אתכם. אבל, בואו תעשו את זה. אמרו – מצוין. תן לנו, תקשיב טוב, שמוליק, תן לנו חודשיים ואנחנו ניתן לך לוח זמנים לביצוע. אמרנו – מתי התאריך? 15 למרץ זה היה. 15 למרץ,

מר ישראל זינגר: לפני שנה.

מר רמי פדלון: 2017, יהיה התאריך שבו נציגי נת"ע יתחייבו לתת לנו פיתרון מתי הם עושים את כל הפיתרונות בכביש 4.

אני אגיד לך עוד משפט אחד – אני לא מומחה תנועה, אבל ראיתי את הפיתרונות שהם מציעים, שמוליק, לא נעים להגיד, אני עם שכל ישר על הראש רק, זה הכול, זה סיפורי פוגי. פשוט בדיחה. זה לא יפתור שום דבר. הם מרחו, סליחה אל הביטוי הקשה, את השר בנושא הזה. הם סיפרו לו 'בובע מיינסעס', או שהוא שותף איתם. אני כבר לא יודע. התחושה שלי היא שהוא ויהודה משחקים האיש הטוב והאיש הרע, זו התחושה שלי בדיעבד. השר היה איש טוב, תמיד דאג לנו, תמיד הבין את המצוקה שלנו, תמיד אמר שרמת-גן זו עיר מעבר וצריך ללכת לקראתה ולהתחשב בה.

מר אדם קניגסברגר: פוליטיקאי.

מר רמי פדלון: ולא לעשות שום דבר שיפגע בתושבי רמת-גן. ומנכ"ל נת"ע תמיד היה האיש הרע, עד שראש העיר בישיבת ועדת הכלכלה שאל אותו – בשביל מי אתה עובד? אז אמר לו מנכ"ל נת"ע בצורה הכי גלויה – אני עובד, למי הוא אמר, ישראל?

מר ישראל זינגר: משרד התחבורה.

מר רמי פדלון: למשרד התחבורה. מה שמשרד התחבורה אומר לי אני עושה. זאת אומרת, שהבנו שבעצם הכול מגיע משר התחבורה. וזה מגיע משר התחבורה כי הוא רוצה לגזור את הסרט מהר. כל הפיתרון, אני אגיד לך עוד משפט אחד, בהבנה ההדיוטית שלי בתחבורה, הקו הסגול זה בדיחה. הקו הסגול היה צריך להיות תת קרקעי, כמו שהקו האדום תת קרקעי, וכמו שהקו הירוק יהיה תת קרקעי. הקו הסגול שהוא קו עילי, שהולך לעבור בתוך בתים של תושבים ברחוב ארלוזורוב, אני לא יודע אם ראיתם את הכתבה בערוץ 10, הולכים להפקיע להם חניה בטאבו של תושבים בארלוזורוב, אני רוצה לראות איך זה יקרה.

מר שמואל לרמן: ראיתי.

מר רמי פדלון: אני רוצה לראות איך הם יצליחו לעשות את הדבר הזה. זו שערוריה. זה זועק. תושבי תל-אביב שקנו דירה, עם חניה בטאבו, פתאום לוקחים להם את החניה בטאבו. איפה נשמע דבר כזה?

מר שמואל לרמן: ראיתי.

מר רמי פדלון: תושבי כפר אז"ר, שהגינה שלהם, הבית שלהם, מרכז החיים שלהם זו החצר האחורית, שם הם חיים, הם לא חיים בבית, הם חיים בגינה, אתה הולך לקחת להם את כל הגינה ולחצות להם אתך זה כי אתה רוצה להעביר קו סגול? תגידו, מה, אנחנו השתגענו? מה אנחנו, בסין? איזה מן מדינה הפכנו להיות? אין שום התחשבות בכלום. למה? כדי לחסוך ולעשות קו עילי ולא קו תת קרקעי שהוא הרבה יותר יעיל והרבה יותר אפקטיבי והרבה יותר טוב? כל התכנון של הקו הסגול, בעיני, כל התכנון של הקו הסגול, אני לא נכנסתי לזה כי אנחנו, תראה, אנחנו נכנסנו, זה נכון, בנקודת זמן מאוחרת יחסית בקדנציה הזאת, בתחילת הקדנציה הזו, אבל כל הקו הסגול בעיני זו טעות קטסטרופלית מבחינת משרד התחבורה. הוא היה צריך לעשות קו תת קרקעי, כמו שהוא עשה את הקו האדום, וכמו שהוא עושה את הקו הזה. ולכן אני אומר חשוב, זו טעות אסטרטגית פעם ראשונה. בסוף, תזכור מה אני אומר לך, הרכבת הזאת לא תיסע. אני אומר לך שאם אני נוסע ברחוב הירדן ואני אחכה חצי שעה ברחוב הירדן, אני אעמיד את האוטו שלי על קו הרכבת ושהרכבת תחכה חצי שעה גם כן, עד שתבוא משטרה. ואני לא אהיה היחידי. אני לא אהיה היחידי. אני אומר לך שאני לא אהיה היחידי. יהיו עוד תושבים כמוני שיעשו, שיענישו את הרכבת על העובדה שהיא הרסה לנו את החיים. כי הפיתרון הזה הוא פיתרון שהציבור לא יוכל לעמוד בו. ופיתרון שהציבור לא יכול לעמוד בו, לא יתקיים.

מר ישראל זינגר: לא יהיה.

מר רמי פדלון: לא יתקיים. ולכן אני אומר שוב, מי שרואה קצת את מה שאני רואה, אני אומר לכם, אנחנו צריכים להיאבק, אנחנו

צריכים לחסום את כביש 4, אנחנו צריכים לגרום לשר התחבורה ללכת הביתה כי הוא שר כישלון בהתנהלות שלו. זו דעתי.

מר שמואל לרמן: רמי, תן לי להגיב לך לשני דברים.

מר אדם קניגסברגר: רמי, יישר כוח.

מר שמואל לרמן: רמי, תן לי להגיד לך שני דברים.

אחד – גם אני, הלוואי והיינו מסוגלים להפוך את זה לקו הסגול שיהיה תת קרקעי. הלוואי. אני חושב כמוך, שאם נגיע לדבר הזה, אשרנו. אבל, צריך לקחת בחשבון,

מר ישראל זינגר: לא ידעת, נכון? בגלל זה ביקשת ממנו, לא ידעת את העובדות שלו.

מר שמואל לרמן: ידעתי בדיוק, תאמין לי. אני אענה לך גם על זה.

מר מוקי אברמוביץ: לא הבנת מה שאמר לך הרב. אתה לא צריך להגיד את הדברים האלה, כי אנחנו בדעה שכישלון זו לא אופציה. אל תשים את זה כאופציה.

מר שמואל לרמן: מוקי, אתה צריך להקשיב משהו אחד. אתה צריך לקחת בחשבון, אני הקשבתי מצוין מוקי, אני רק רוצה להגיד לך משהו, אתה צריך לקחת בחשבון שאתה יכול להיכשל, למרות שאתה חושב שאתה מצליח בכל דבר בחיים. אבל גם אני לפעמים נכשל. מוקי, אני חייב להגיד לך משהו, אדם שבחיים שלו אומר – אני לא נכשלתי – אני מאד לא מעריך אותו, כי כולנו נכשלנו, גם אני. ואני מניח שגם אתה באיזה שהם מקומות בחיים לא הצלחת. אני חושב שגם במלחמת הפסדת, כי גם אני הפסדתי במלחמות, וזה קורה. אני חושב שכולם פה הפסידו במלחמות. מוקי, אדם שאומר לי שהוא לא הפסיד באף מלחמה, צר לי להגיד לך, אני

לא מעריך אותו. הוא כנראה אדם גאה מדי. אבל דקה, אני אתן לך. אבל זה לא עניין אישי בינינו, מוקי.

מר אדם קניגסברגר: כל ישיבה אני מפסיד פה במערכה.

מר שמואל לרמן: אתה צריך להבין משהו, אנחנו צריכים לקחת בחשבון הנחת יסוד שאולי לא נצליח. אם הייתי בטוח שמה שרמי מציע הולך להצליח, הייתי אומר לו – רמי, אני רצה שהפיתרון שלך יצליח. אבל אני חושב אנחנו צריכים לחשוב על דרכים חלופיות במידה ואנחנו לא נצליח במאבק הזה. כי אם לא נצליח במאבק גם לא יהיה לך את הפיתרון התחבורתי שאולי הוא לא מדהים. (משיבה לקריאה של רמי פדלון) הלוואי ואתה תצדק. אבל אני חושב שצריך לקחת בחשבון פיתרון כקו הגנה נוסף מה יקרה אילו. זה אחד.

שתיים – אני מכיר מה שאמרו לך נת"ע. ישראל חזר איתי כבר ב-2 שיחות, גם בינואר 2018 וגם באוגוסט 2017. הוא בא ואמר לי, הייתי אז עם רווח גם, הוא בא ואמר לי – אתם תודיעו לי שהיתה החלטת עירייה, מועצה. לא שאתה סיכמת איתו, שאתם מוכנים ללכת לפיתרון התחבורתי. והוא אמר לי עוד פעם בינואר 2019, כבר תקציב 2019 הולך לכם, אם אני לא אכניס את זה למסגרת התקציב של הפיתרון של הכבישים. לא הבטיחו כלום, הוא ביקש החלטת מועצה. אם אתם לא תביאו לי החלטת מועצה, אני לא אתקצב את זה.

מר רמי פדלון: ש-מה?

מר שמואל לרמן: את הפיתרון התחבורתי.

מר רמי פדלון: שאנחנו מוותרים על הקרב? אנחנו לא מוותרים על הקרב. אני לא אוותר על הקרב.

מר שמואל לרמן: אבל זה לא מה שהוא אמר.

מר רמי פדלון: אז מה הוא רוצה מאיתנו?

מר שמואל לרמן: הוא אמר – אתם תגידו לי שאתם מוכנים לפיתרון, הוא לא נכנס איתי, רמי,

מר ישראל זינגר: הוא אמר עליך כמו עלינו.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אז תמשיכו לחשוב,

מר ישראל זינגר: הפעם אני אומר לך.

מר שמואל לרמן: רמי, אין לי בעיה שהוא עבד עלי, אין לי בזה ושם דיבידנדים ושום אחוזים. אני חושב,

מר ישראל זינגר: א', כל הכבוד שניסית.

מר רמי פדלון: שמוליק, למה הוא לא אמר לנו את זה בפגישה שהיינו אצלו במשרד?

מר שמואל לרמן: אני לא יודע.

מר רמי פדלון: למה הוא אומר לך את זה?

מר שמואל לרמן: רמי, תקשיב משהו אחד. אין לי שום דיבידנדים על הפיתרון. מבחינתי הכותרת יכולה להיות,

מר רמי פדלון: גם לי לא אכפת.

מר שמואל לרמן: אני מפסיד לפעמים, מוקי, ואני יודע גם להודות בזה. אתה כנראה איש יותר מוצלח ממני. אני מצטער, אני לא תמיד מצליח.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> רק שניה, שהיו"ר יבין למה התכוונתי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני חושב שצריך לקחת בחשבון דברים אחרים גם. אתם לא חייבים לקחת מה שאמרתי, אתם יכולים להכניס הכול לסוגריים,

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> תקשיב לי, מר לרמן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> שניה, מוקי, אתם יכולים להכניס את כל מה שאמרתי לסוגריים ולהמשיך בקרב שלכם. אני, תאמין לי, לא אפריע.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא שלכם. כולנו ביחד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> של כולנו, כן, של כולנו. סליחה, של כולנו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אל תגיד שלכם, זה לא שלכם, כולנו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> של כולנו. אין לי שום בעיה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אי אפשר להיות שמח כשמצליחים ועצוב כשלא. כולנו ביחד בראש פתוח.

<u>מר שמואל לרמן:</u> כולנו ביחד. הלוואי ונצליח כולנו. אני רק אומר, וזה מה שאני מנסה לומר לך, דעה נוספת, משיחה איתו, ששווה לקחת אותה בחשבון. זה הכול. רוצים – תיקחו, לא רוצים – אל תיקחו.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ביקש משפט אדם.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אז גם אני משפט.

מר ישראל זינגר: ביקש מוקי, שלא הובן אולי.

מר מוקי אברמוביץ: רק שתבין את ההקשר, לא שאני לא עתיר כישלונות והפסדים בקרבות ומלחמות. אבל אני לוקח את המשפט הזה מאפולו 13, שהאסטרונאוט ארמסטרונג אמר – failure is not an option. זאת האסטרטגיה שלנו ואין אופציות אחרות. כמו שרמי אמר – הרכבת לא תיסע כי גם אני אעמוד על הפסים. לא תיסע רכבת. וזה שר התחבורה צריך להבין – לא תהיה רכבת בצורה הזאת. ואין אופציות אחרות.

מר שמואל לרמן: רבותי, הלוואי, הלוואי. אין לי שום בעיה. אני רק אומר לקחת בחשבון. הלוואי.

מר ישראל זינגר: אדם, אביהוא ואני גם רוצה משפט שלא נאמר עד כה.

מר אדם קניגסברגר: שמוליק, אני מאד רציתי לשמוע את מה שיש לך להציע. אבל אנחנו פה נלחמים על העיר שלנו. לא נלחמים על מפלגה ולא בשביל המפלגה.

מר שמואל לרמן: נכון.

מר אדם קניגסברגר: רגע. מה שאתם עשיתם, ואני אומר אתה ואדון רווח, זה דאגתם יותר לעניין המפלגתי מאשר לעניין,

מר שמואל לרמן: ממש לא.

מר אדם קניגסברגר: תן לי להשלים. רגע. לעניין המפלגתי יותר מאשר לעניין העירוני. המאבק פה צריך להיות נחוש של כל העיר הזאת, תן לי לסיים,

מר שמואל לרמן: אדם, ממש חורה לי מה שאתה אומר. ההצעה שלי לא עלתה בפני אף אחד, הוא דיבר איתי אפילו לא העליתי אותה לאף אחד. דיבר איתי, לא השתמשתי במידע הזה.

מר אדם קניגסברגר: אדון רווח, סליחה, אולי אני טועה, אבל הוא היה אצל ראש העיר והוא הבטיח לו,

מר שמואל לרמן: תשאל את ישראל אם הוא מכיר, תשאל את ישראל או מישהו מכאן אם שיתפתי אותו בפיתרון הזה. ממש לא. ממש לא.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, תן לי לסיים.

מר ישראל זינגר: תפריד ביניהם, אולי הוא לא.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, תן לי לסיים.

מר שמואל לרמן: ממש לא. אני מאד מוחה על מה שאתה אומר. אני עד היום לא טיפלתי בזה, לא עשיתי עם זה כלום,

מר אדם קניגסברגר: אתה סיפרת שדיברת איתו.

מר שמואל לרמן: מישהו שמע את השיחה הזאת איתי? הערתי את המידע הזה?

מר אדם קניגסברגר: לא, אבל היום אני שמעתי את השיחה.

מר שמואל לרמן: אבל היום. למה אתה אומר לי שעשיתי יותר,

מר ישראל זינגר: אני ביקשתי.

מר שמואל לרמן: ישראל ביקש ממני. אם לא, לא היית שומע גם את דעתי עכשיו.

מר אדם קניגסברגר: אתה לא שומע מה שאני אומר.

מר שמואל לרמן: לא דאגתי לעניין המפלגתי. אני ממש מוחה על מה שאתה אומר.

מר אדם קניגסברגר: בסדר. בסדר. זכותך.

מר שמואל לרמן: מה זה זכותך? אני אגיד לך שמצאתי אותך בחוף הים – תמחה עכשיו. מה זה, אתה מטיל עלי רפש ואתה אומר לי שאחרי זה אתה מוחה? תתבייש לך.

מר ישראל זינגר: איפה בחוף הים?

מר שמואל לרמן: מה זה אתה מוחה? אתה זורק עלי אשפה ואחרי זה אתה אומר לי אתה יכול לא להסכים? איזה צורה זאת? אני לא עשיתי במידע הזה, לא סיפרתי לאף אחד על הפגישה, למעט פגישה שהיתה אצל בודאגה.

מר אדם קניגסברגר: סיפרת לנו עכשיו.

מר שמואל לרמן: ישראל ביקש.

מר אביהוא בן משה: הוא לא ספסר במידע.

מר אדם קניגסברגר: סיפרת לנו עכשיו.

מר שמואל לרמן: לא עשיתי שום שימוש. לא קידמתי את זה, שום עניין מפלגתי לא עשיתי בזה, לא טיפלתי בזה מול שום,

מר ישראל זינגר: יש להפריד בין רווח לבינו. רווח, כנציג רשמי, היה שם. פה שמעתי אני לראשונה על זה.

מר שמואל לרמן: תאמין לי, לא עשיתי עם זה שום עניין. שום עניין.

מר אדם קניגסברגר: אבל בסדר, גמרנו, הבנתי, אבל למה אתה,

מר שמואל לרמן: לא, מאד חורה לי שאתה זורק אשפה, אחרי זה אתה אומר לי – תשמע, לא התכוונתי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, אני לא זורק שום אשפה.

מר שמואל לרמן: אז אל תגיד. איזה עניין מפלגתי?

מר אדם קניגסברגר: אני אומר את דעתי, אתה תשמור על דעתך.

מר אביהוא בן משה: אפשר רגע?

מר אדם קניגסברגר: תן לי שניה, רק שניה.

מר אביהוא בן משה: אדם, זה היה משפט, בסוף זה נאום.

מר אדם קניגסברגר: לא. המשפט הוא בכלל בעניין הזה, שכל המועצה זאת, כל המועצה, כולל האופוזיציה, שיש לנו חילוקי דעות הכי קשים עם ראש העיר, כל האופוזיציה וכולם צריכים להירתם למלחמה בניסוח שגם אתה אמרת משהו וגם רמי אמר משהו וגם מוקי אמר. אנחנו

צריכים להילחם נגד העברת הקו הסגול הזה במתכונת הנוכחית. כל פשרות וכל מיני הצעות מהסוג של השר, שאי אפשר להאמין לו, וגם סליחה, עוד משפט, הכי גרוע זה עוד להאמין לשליחיו שבאים לפה ומספרים סיפורים, אז אנחנו נכווינו וזה לקח זמן. אני אמרתי בנאום שלי, היתה התרשלות משום האמונה שאולי יסדרו את זה עם השר. השר הזה הוא מבית, זה לא קשור איתך, הוא מבית היוצרים של שקרנים, אז אי אפשר להאמין לו. נקודה.

מר שמואל לרמן: אז אל תלכו. תעשו מה שאתם חושבים. אני לא מסנגר עליו, אני מעלה אופציה שעלתה לי.

מר ישראל זינגר: אביהוא. ואני רוצה להביא נתון שאף אחד לא ידע ואולי יבהיר לכולם, אף פעם לא הוזכר, קובי הזכיר לנו אותו לפני כמה זמן. בבקשה, אביהוא.

מר אביהוא בן משה: אני רוצה להגיד 3 דברים: קודם כל, לגבי הנושא שבאמת, שמוליק, אני לא רוצה שיישמע או ייראה בעיניך שכאילו אנחנו מנסים לכבות בך כי אתה כאילו נציג השר.

מר שמואל לרמן: ממש לא.

מר אביהוא בן משה: אתה הבאת את הדברים בשם אומרם ולכן אני גם רוצה להגיב על הדברים שאמרת. תבדוק עם השר שלך, ופה אני מכוון אותך ורוצה בכוונה לחדד, לא התקיים מעולם, מעולם, דיון בממשלה על הקו הסגול. מעולם. עכשיו, תקשיב טוב איך אושר הקו הסגול. הונחה טיוטה לממשלה, על שולחן שרי הממשלה, ועל פי הנוהל, אם יש שר שמתנגד לאותה הצעת החלטה של אותו משרד שהגיש, רק אז מתקיים דיון ממשלה ואז נאמרות הדעות ואז יש החלטת ממשלה. מה שקרה במקרה דנן, השר הניח על שולחן הממשלה את הבקשה שלו לאישור המתווה שאישר ה-ות"ל לגבי הקו הסגול, שרת המשפטים, שאדון מנחם דוד, ששרי ש"ס לא עשו כלום ופתאום הוא נזכר להגיד, עכשיו אתם נזכרים לדבר דיבורים (חבל לי שהוא הלך לאכול, זה נראה לי הרבה יותר מעניין מאשר מה שקורה פה בחדר הזה). שרי ש"ס לא עשו כלום. שרת המשפטים שאמרה לו, הרימה אליו טלפון בעקבות המידע שאנחנו קיבלנו לגבי הצעת ההחלטה של

הממשלה, ודיברה איתו, והוא ביקש ממנה, ולא סתם נולדה הפגישה בכנסת בין שרת המשפטים לבין שר התחבורה, היא נולדה בעקבות האיום של שרת המשפטים שהיא תגיש התנגדות לאותו מתווה של הקו הסגול.

מר ישראל זינגר: זה נכון.

מר אביהוא בן משה: ולכן, כל ה'קשקושיאדה' של השר שמספר סיפורי פוגי, שאי אפשר להפוך החלטת ממשלה, אז אני אומר לך שלא היתה החלטת ממשלה, היה נייר שהונח על שולחנם של שרי הממשלה, שבגלל שלא היה פוצה פה ומצפצף הדבר הזה אושר. ויותר מזה, אחרי שהשרה שקד, שרת המשפטים, יצאה ואמרה שהיא מוכנה לקבל את המתווה של השר, להיפגש בכנסת עם ראש העיר, יחד איתי ויחד עם שר התחבורה,

מר ישראל זינגר: ומנכ"ל נת"ע.

מר אביהוא בן משה: ועם אנשי משרד התחבורה ועם מנכ"ל נת"ע, אחרי שהיא אמרה שהיא מסכימה לזה, כי הוא באמת סיפר לה סיפורים וגם הונה אותה ושיקר אותה, אז שר החקלאות לבקשתי גם הוא רצה להגיש את הבקשה. וגם שם, שוב, אתה יודע מאיזו סיבה הוא בא אליהם השר ואיים עליהם? הוא אמר שהוא יספר בכנסת ששני השרים האלה רוצים לעצור פרויקט ברמה לאומית. זה היה האיום שלו. זה היה האיום נגד כל שר שהיה מעז לבוא ולצאת נגד אותו מתווה. אז אני לא מקבל את האמירה כאילו שהיתה החלטת ממשלה.

מר שמואל לרמן: אביהוא, אין לי בעיה להמשיך במתווה של רמי ושל כל העירייה ביחד. אני בעד. הלוואי ונצליח. הלוואי ונצליח.

מר אביהוא בן משה: אני רק רוצה לתאר את החלטת הממשלה, שהשר אמר שהוא לא יכול לעשות כלום. הוא עשה הכול שלא יוגש ערעור. הוא עשה הכול. אבל זה, באמת, אני רוצה להגיד עוד שתי הערות.

מר שמואל לרמן: אני מנסה, אביהוא, להאיר מזווית נוספת את העניין. הלוואי ורמי יצליח, יחד עם כולנו, להעביר למתווה תת קרקעי. מי כמוני יהיה מאושר. אני רק מנסה לומר, לתאר לכם עולם אחר קצת. זו היתה המשימה שלי.

מר אביהוא בן משה: בסדר. עכשיו עוד שתי הערות קצרות. הערה שניה לגבי מה שאמרת לגבי, גם הייתי בפגישה אצל השר, שכמובן אנשי נת"ע ומשרד התחבורה ציינו שמה שיוצר את אותם פקקים ברחוב הירדן זה לא הרכבת או לא המתווה של הקו הסגול, זה אותו כשל תחבורתי שנמצא במחלף אלוף שדה.

מר ישראל זינגר: לא מהיום.

מר אביהוא בן משה: שהוא לא מהיום. ואגב, שעלותו היא לא מאות מיליונים. אם זה היה מאות מיליונים, אז היינו עושים את השיקוע ולא את הבלגאן של הכשל התחבורתי באזור צומת אלוף שדה. ואז אמרתי לשר – תגיד, אדוני השר, אתה מכיר את תוכניות הבינוי של עיריית רמת-גן? אנשי משרד התחבורה מכירים את אותה תוכנית תמ"א 38 שהמדינה אישרה, הוא יודע מה ה-תב"עות הקיימות היום בכל אזורי מזרח ודרום העיר? אתם יודעים מה כמות הציפוף שאמורה להיות בעיר? שהעיר היום מונה 160,000 ועל פי התוכניות אמורה להגיע ל-300,000, האם את זה לקחתם בחשבון? מה הוא אמר? לא, אני לא יודע שיש דבר כזה. אתה מכיר את ה-תב"עות? הוא אמר – אתה מאד מאד מבין בענייני ה-תב"עות, אבל הם כנראה לא מודעים בכלל לציפוף ולכשל התנועתי שיקרה בעקבות הגידול בציפוף. ולכן, האמירה שלהם לגבי הכשל התנועתי בצומת אלוף שדה היא לא נכונה.

והדבר האחרון שאני רוצה רק לומר לגבי מה שהזכיר רמי, לגבי כפר אז"ר ולגבי חוות השנאים וגם לגבי בר אילן. אני אומר לכם, ותרשמו את זה טוב, לרשום בפרוטוקול, זה מצולם במצלמות – נת"ע נמצאים במו"מ מתקדם עם בר אילן ועם כפר אז"ר (תשמעו טוב, עם כפר אז"ר אפילו מדברים על זכויות שהם יקבלו באזור של מזרח העיר, זכויות בנייה). אני אומר לכם שיש פה גם משאים ומתנים. אל תתלו ואל תחשבו שאולי בגלל שיש עוד איזו שהיא מערכת, יישות מנהלית שיש לה בעיה עם הקו הסגול או תושבים, הדבר הזה ייעצר. אני בעד שהדברים האלה, באמת לא נישען על שום אוניברסיטה כזו או תושבים, פשוט לצאת לקרב הזה, קרב ציבורי.

אם השר יעז להגיע לרמת-גן להרמת כוסית אצלכם – נגיע לשם, נעצור אותו בדרך, נסביר לו שכל עוד הוא יפגע ברמת-גן העיר רמת-גן תחפש אותו.

מר שמואל לרמן: אביהוא, אין לי בעיה מה שאתם מתכוונים לעשות. אני לא מגן על השר. אינטרסים של רמת-גן חשובים יותר. אני מנסה באמרה הזאת לתאר לכם סיטואציה אחרת של מה ש- זווית אחרת. אני בעד שנצליח במאבק הזה. אני לא חושב שהפיתרון של השר הוא תחליף. אני אומר שצריך לשים את זה על השולחן כדי לדעת מה האלטרנטיבות שיש לנו אם לא נצליח. זה הכול.

מר ישראל זינגר: ברור. הבנו.

מר שמואל לרמן: הלוואי ונצליח. הלוואי.

מר ישראל זינגר: חברים, לפני חיים, אני שכחתי לומר עובדה לא נאמרה עד עכשיו אף פעם ושקובי ברטוב, שהוא בדק את הקו הירוק ואת התכנון הסטטוטורי של הקווים, מתברר שבתכנון הקו הירוק, שעוד רחוק מדובר, מותר ויש גם מקומות לעשות, כלומר, זה לא פוגע בתכנון, אפשר, מותר ואפשר לעשות הפרדה מפלסית. שאלתי את קובי, ורציתי עכשיו לוודא לכן התקשרתי אליו, זאת אומרת שמבחינה סטטוטורית, אנחנו לא מומחי תנועה, מותר לעשות, אני לא מדבר כרגע על הכסף, הפרדה מפלסית, כן, ויש גם חוות דעת משפטית על כך. זה נתון שאולי מאפשר כך. זה אומר שיש פה משהו. אולי נשמע בבקשה את חיים ונעשה קצת איזה שהוא סיכום, כי זה לא רק, מיצינו מספר דרכים, אבל לא את כולן. בבקשה.

מר חיים גלרמן: אני רוצה קודם כל הערה אחת, לפני שאני אומר את מה שאני אומר, זה שהנושא עולה כאן על סדר היום זה ממש ממש לא פוליטיקה. אני חושב שהדברים האלה הם דברים של אופוזיציה וקואליציה יחד, אבל אם זה מועלה כאן כנושא, זה נושא ענייני ולא פוליטיקה.

אני חושב שהמאבק הוא לא רק מאבק של העיר רמת-גן, זה מאבק על קיומה של העיר רמת-גן, ואני חושב שצריך לעניין גם את הערים הסמוכות,

גם גבעתיים יכול להיות וגם בני ברק, כי הדברים האלה עשויים ויכולים ויפגעו גם בערים הסמוכות.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר חיים גלרמן: וכבר פוגעים. ברור. אני חושב שגם מרבית תושבי רמת-גן לא כל כך מתעניינים בנושא הזה. נראה לי שזה הפך להיות מאבק של המקומות הסמוכים לרכבת הקלה – רחוב הבילויים, אולי נווה יהושע. יש תושבים שאני יודע שאפילו זה לא מעניין אותם וצריך להפוך את זה לאיזה שהוא משהו הפגנתי עירוני בכלל.

אותי עניין הנושא הזה שבית המשפט העליון הלך לעניין המנהלי.

מר ישראל זינגר: כי על זה עתרנו.

מר חיים גלרמן: אבל הלכתי ובדקתי מה קרה גם ברכבת הקלה בירושלים בעמק הרפאים. היה בדיוק אותו דבר. הדחיה של העתירה שהגישו התושבים היתה דחיה של הנושא המנהלי. הם בכלל לא נכנסו לתוך התכנים המהותיים. זאת אומרת, שכמובן שאולי זו שיטה, אולי זו דרך להיכנס ולדחות, ולכן האופציות לא נסגרו.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר חיים גלרמן: זה מה שאמר גם מנחם. לא נסגרו וצריך ללכת מעבר לעניין המנהלי על דברים אחרים.

ודבר אחרון, יש כמובן גם לבכות הרבה הרבה על מה שלא נעשה בעבר. תודה. לא על ידינו.

מר ישראל זינגר: אני רוצה להציע פה, אני חושב שהדברים, לא שמוצו, אבל נאמרו רוב הדברים. אני רוצה להציע משהו, אם לא זמנים ופרקטי, תראו, יש פה הצעת החלטה שהצענו, אבל אני רוצה להציע משהו פרקטי עם לוח זמנים צפוף וכך הלאה.

אני לוקח את מה שנציגי התושבים, במקרה זה יהודה, אבל גם דודו ואחרים, אמרו מספר פעמים, כי עדיין, בגלל שהשיחות היו בפורום זה או אחר, רוב הציבור, בוא נגיד חלק גדול ממנו אינו מבין, לא מבין לא כי הוא לא מסוגל להבין, הוא לא הבין, הוא למשל לא נחשף עוד חוץ ממעטים לכל החומרה וכל הדברים והאפשרויות וכך הלאה. לכן, כדי להפוך, ואני רוצה להגיד, חברי המועצה כולנו אנשים פוליטיים. אני רוצה להציע משהו שאף אחד לא ירוויח נקודת עודף על השני אם כולם מסכימים, שכצעד אחד שלא נעשה מספיק, לא שזה כל הצעדים, שכן להוציא, דיברנו באחד המפגשים בנווה יהושע אבל לא נעשה מספיק, להוציא לא רומן שלם, להוציא תמצית, אבל לא פלאייר אחד, להוציא תמצית של חוברת שמתארת וכולנו גם נביע את ההערות, חוברת שמתארת לתושבים מדוע זה מאבק על הבית. כי אחרת הכותרת, שלא תישאר רק הכותרת כאילו הבומבסטית ולא תהיה לה, שלא תהיה חלילה, אנחנו יודעים שהיא לא ריקה מתוכן. אז צד אחד, אני חושב שהמודעות של התושבים לא מספיקה, עם כל הכבוד, ויש הרבה הערכה וכבוד למטה המאבק, לא משנה למה לא הצלחנו, לא הצליחו, לא יצליחו, הגיוס, וזה אליך או אל מי שסקפטיים, אנחנו גם לא ששים אלי קרב, אבל מכיוון שיש מספיק צעדים שניתן להפוך, לשנות, לעכב החלטה שהיא לרעת התושבים, אין ספק שדעת הציבור ככל שהיא יותר יודעת, עוצמת או מספר, זה לא משאל עם, אבל מספר התושבים שלוקחים חלק באיזה פעולות שלא נחליט. נגיד שנחליט בשבוע הבא הפגנה, כיוון שרוב הציבור, אני בספק אם יבואו יותר מאשר אז, והיינו רוצים שיבינו. אין 10 מאבקים כל כך קריטיים לעיר רמת-גן, באמת, לא יצא, אני לא זכור, בטח מאז שהמועצה הזאת מכהנת. עובדה שזה מאבק שחוץ מניו-אנסים שונים, ופה זה בכלל לא משנה, לאו דווקא קואליציה אופוזיציה אלא בין דרכים שונות, אבל בסך הכול כולנו שותפים.

אז דבר ראשון אני רוצה להציע כך מעבר להצעת ההחלטה, שפה הצוות, קודם כל הצוות המקצועי, אדוני המנכ"ל, המצומצם יחליט. יערכו את זה, יעשו לשוני, יוציא משהו, זה לא מנשר, משהו שמסביר לתושבי העיר, ועוד פעם, אף אחד לא ייצא פה גיבור, אני אומר בכוונה לחברי המועצה, בחירות או לא, אלא כולם בעצם, אם כולם כמו שכולם חתמו אז לגבי המכתב לשר, מה יצא או לא – לא משנה, משהו שמביע עמדת חברי המועצה, חזית אחת, כשפה הניו-אנסים השונים, אפשר תמיד להביא. זה אחד.

דבר שני – כן להטיל, ואני לא יכול להגיד כרגע על מי או על מה, מכיוון שההיבט המשפטי ב-בג"צ נבדק היבט מסוים, כמו שפה צריכים, כל זה אני מבקש מהמנכ"ל, מהצוות המקצועי, לראות מי ומה. במהירות להטיל מה האפשרויות המשפטיות הנוספות.

הדבר הנוסף זה הסברה, כל זה כלול גם בהחלטה,

מר רמי פדלון: אולי סרטון אנימציה גם.

מר ישראל זינגר: רגע, כל, לא משנה מה. קודם כל, דעת הקהל, להסביר לקהל כולו, וכולנו חזית אחת. שתיים – לבדוק מהר מה האפשרויות המשפטיות. שלוש – שגם הצוות המקצועי, כמו שאמרתי, מתקבל הרושם, שימו לב כמה פגמים יש כאן מרוב ויכוח, אני לא רוצה כרגע להשתמש בביטויים מי עבד על מי, אבל שימו לב, בוא נגיד שאף אחד לא זכר, למרות שבטוח לא כך, מותר, בתוך תוכנית להגיד שרוצים הפרדה מפלסית זה לא תכנון מחדש. אז מי שאמר את זה, או שלא ידע, או שעבד בין השאר על, ולא משנה אם זה נת"ע או משרד התחבורה. והדבר הרביעי – לבדוק עוד פעם את האפשרות של החזית הפרלמנטרית. אני חושב אם ניתן, לפחות לדעת מה הצעדים, שנעשה, לא יודע, ישיבה מיוחדת, אבל לחות נושא על סדר היום בעוד חודש על הנושא הזה שנדע כולנו. אני לא רוצה כדי שלא תגיד, דווקא רק ישיבה מיוחדת על זה. אבל סיכום, שקודם נדע,

מר אדם קניגסברגר: בישיבה מן המניין אפשר לתת סיכום.

מר ישראל זינגר: אז אני אומר, יכול להיות. אבל לפני זה, זה אומר שאנשים, מי שלא יענה, ייתן הערות שלא יבואו אחר כך בטענות. כלומר, אנחנו נפיץ לכולם את הנושאים.

אז הנושא של ההסברה. הנושא של בדיקת ההיבט המשפטי. הנושא של הבדיקה, יש פה עוד דברים, אמנון הזכיר אבל אני לא אגיד עכשיו, מה לגבי זיהום אוויר. יש עוד היבטים, חלק מההיבט המשפטי, שלא נלקחו בחשבון. כלומר, לא מיצינו את כל האפשרויות. זה גם לא אומר, אני לא נכנס פה לויכוח שהיה. זה גם לא אומר שלא צריך לנסות גם דרכים אחרות. אבל אני רק ברשותכם רוצה לסיים בתחושתי ואז אני חושב שמה שאמרתי, זה לא מפורט, אבל הצעת ההחלטה כוללת את זה. אני רוצה להגיד את תחושתי, כי הייתי במו"מ וכך הלאה.

אז זו לא חוכמה, מי שלוקח אחריות על ציבור או על פעולה ציבורית, להגיד – עבדו עליך, לא עבדו וכך הלאה. ואני שמח שבסך הכול, חוץ מויכוחים וניו-אנסים לא כולם ידעו. מנחם, כדי שהמו"מ יהיה אפקטיבי,

הרי אף אחד לא רצה להסתיר, למעשה טיפל צוות ברוח הדברים שהיה פה, שההחלטה האסטרטגית שהיו שותפים לה כולם, שאנחנו מנסים את הדרכים החלופיות לפני שיוצאים ועושים, באמצע יהיו גם פעולות. יכול להיות שעוצמה כזו או אחרת היתה משנה.

תחושתי, אני לא יודע אם משרד התחבורה או נת"ע, מי הטוב, מי הרע, תחושתי שהם סימנו את המטרה מהתחלה, נגיד את זה כך, ולא משנה מי, ולא רצו לסטות מכל מיני סיבות. אני אצטט רק משפט אחד שציטטתי אותו בפני בג"צ. בשיחה אישית עם יהודה בר-און מנכ"ל נת"ע, אני אצטט שוב, לקחתי אותו קרוב לתוואי. הרי הוא היה המנכ"ל נתיבי איילון כשחפרו את המנהרה. אז אמרתי לו – תגיד לי, כמה עולה לכם כבר? למה אתה לא רוצה לעשות שיקוע? אני חושב שזו הפעם הראשונה, אולי היחידה, שהוא אמר את האמת. הוא אומר לי – אתה חושב שאכפת לי? מה אני צריך לריב איתך, עם תושבי רמת-גן? מה אכפת לי? אמרתי – אז למה אתה לא עושה? ואז הוא אמר את הדבר הבא, שזה אולי לא מפתיע, הוא אמר לי – תשמע, מחר תבוא עיר זו ואחרת גם ירצו. אז אמרתי לו – זאת אומרת, אתה פוחד מתקדים, מה שקורה בהרבה מקרים. התשובה, אני חושב, היתה אמיתית. אמרתי לו – אתה יודע מה, מה עושים כשפוחדים מתקדים להרבה דברים בכל זאת זה צודק? תמצא את הייחודיות למה באלוף שדה, לא יודע, שער הכניסה לתל-אביב, למה זה שונה מזה שתבוא עיר אחרת ותגיד אצלנו. בזה הסתיים הדו-שיח ואז הגענו ל-בג"צ.

כלומר, אני חושב, פה אני כן מסכים עם שמוליק, רק ללכת ולהגיד – זה לא אמר את האמת, למרות שתחושתי באמת שפה סימנו מהתחלה ומרחו ועשו, זה לא מוביל לשום מקום. אנחנו צריכים להיות ערניים, ואיך אומרים, נכווינו ברותחין, אנחנו צריכים להיזהר בכל מילה ובכל הבטחה. לא להפסיק כלום. אבל קודם כל, לרתום לכל חזית המועצה את הציבור כולו, לבדוק את ההיבטים המשפטיים והמקצועיים ואז נלך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רבותי, רק אני מנסה, ישראל, ברשותך, הדאגה שלי היא דאגה כנה שאני מפחד, רבותי, גם זה אליכם כי אתם בחזית המאבק, שאם אנחנו הולכים בתוואי מסוים אנחנו נישאר קירחים. הלוואי ורמי יצליח במאבק שלו וישראל,

<u>מר ישראל זינגר:</u> זה לא תוואי מסוים,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> מה זה המאבק שלו? של כולם.

מר שמואל לרמן: המאבק שלנו.

מר רמי פדלון: אני לא לבד.

מר שמואל לרמן: לא, לא, רמי, אל תיכנס ניו-אנס. הדאגה שלי היא שאני חושב שחשוב לבדוק גם משהו אחר, כדי שאם אנחנו נפסיד בערוץ מסוים, יהיה לנו מקום נוסף.

מר ישראל זינגר: שמוליק, אני לא מתבייש לענות, אני רוצה להגיד,

מר רמי פדלון: אין לנו אלטרנטיבה להפסיד.

מר שמואל לרמן: הלוואי ולא. הלוואי.

מר ישראל זינגר: אני אגיד את זה, רגע, שמוליק, תן לי להגיד שלא ישתמע שאני רוצה לפשר ולעשות.

מר שמואל לרמן: לא, חלילה.

מר ישראל זינגר: במצב הזה של אלוף שדה והירדן וכך הלאה, אין מצב, אין מצב שבן אדם שחשובה לו טובת תושבי רמת גן יחשוב אחרת, פה לא צריך להיות מהנדס תנועה ולא צריך להיות ראש עיר ולא צריך להיות נבחר ציבור, לא שר תחבורה, לא מנכ"ל נת"ע, שזה יכול לעבור. זה פזל של ילד בן כמה. כלומר, כיוון אחר זה לחשוב, זה או, כמו שאמרו, או מלמטה, או מלמעלה, או באמצע, או זה. באותו מפלס כמו שפה, זה אסון, זה טרגדיה, זה לא יוכל להיות. ואני חושב שאם חלילה לא נצליח בזה, אז באמת אנחנו צריכים לקחת איזו שהיא אחריות. זאת אומרת, זה לא פה שני משחקים, אין פה 8 קווים. זה לא אומר שנלך עם הראש בקיר. אני לא אומר ללכת מול הבית שלו, אני לא אומר מה ולא

רוצה לסמן את הטוב ואת הרע והמכוער, אני רוצה שנצליח. ואני לא נבוך גם או לא מתבייש בזה שנתנו לזמן לעבור, כי בסך הכול ניסינו. מוקי.

מר מוקי אברמוביץ: שמוליק בחוץ אמר לי, התייחס משהו למומחיות שלי בניהול סיכונים. אני הייתי יו"ר החוג לניהול סיכונים לתואר שני באוניברסיטה בחיפה, זמן קצר אמנם, ובשיחת הפתיחה שלי עם הסטודנטים אמרתי להם – תראו, כשנותנים לאיש עסקים עסקה שיש לו סיכוי של 5 מתוך 6 להרוויח, הוא יילך עליה? הם אמרו – בטח. אמרתי – הסיכוי של 1 מתוך 6 להפסיד זה הסיכוי ברולטה רוסית. ואז, אם אתה מפסיד, זה מחיר שאתה לא יכול לשאת בו. לכן, זה לא קיים. לא הולכים. הרכבת במתכונת הזאת זה כדור בראש של כל תושבי רמת-גן ולכן אין אופציה כזאת.

מר שמואל לרמן: הלוואי.

מר מוקי אברמוביץ: אין הלוואי.

מר ישראל זינגר: רגע, אבל תנו רק לעוד שני אנשים.

מר אדם קניגסברגר: יש לנו סבלנות.

מר ישראל זינגר: בבקשה, איצ'ה ושלום.

עו"ד דוד מנחם: וגבי.

מר ישראל זינגר: גבי, סליחה.

מר איצ'ה שחם: זה קרב על הבית?

מר ישראל זינגר: כן.

מר איצ'ה שחם: קרב על הבית, תושבים צריכים לדעת שהם יפסידו 25% מערך הדירות. אני רוצה לראות מה יקרה אז.

מר ישראל זינגר: אמרתי שבהסבר צריך להביא את כל הדברים. לכן אני אשמח שכל מי שיעזור, לא בהגהה, להגיד מה יהיה באותו ניסוח.

עו"ד שלום לוי: אני מניח שכולכם יודעים שהפיתרון הוא פיתרון פוליטי. אין פה פיתרון מקצועי.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד שלום לוי: מי שחושב שהאנשים המקצועיים יפתרו את הבעיה, אם זה יותר טוב או זה פחות טוב, טועה.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד שלום לוי: והפיתרון הפוליטי בדרך כלל מדבר,

מר ישראל זינגר: מכופף כל פיתרון אחר.

עו"ד שלום לוי: הוא גם מכופף כל פיתרון אחר, ואם תשימו לב, תמיד, בכל ההיסטוריה של מדינת ישראל, כשהתכופפו זה היה כי היה איזה שהוא גורם פוליטי שכופף ממשלה. ראש ממשלה, שר תחבורה, וזה לא חשוב מי, לא מתכופף סתם, אלא אם כן הוא רואה שהכוח הפוליטי הוא חזק. פה אנחנו נכשלנו. אנחנו, זה לא רק אתה, זה כל המועצה פה נכשלה. אם אנחנו עושים הפגנה ולתוך ההפגנה מגיעים 5 חברי מועצה ו-200 איש – אנחנו נכשלנו.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד שלום לוי: כשישראל כץ שולח את האנשים שלו לבדוק מה קורה שם והוא אומר – כן, הם עוברים את הכביש רק כשהשוטר מרשה להם וחוזרים חזרה אותם אנשים – אז הוא מבין שאין פה בעיה. ואם אנחנו הצלחנו להוציא 200 איש, כל אלה שבשכונות האלה, שכונות הבילויים ונווה יהושע, אנשים שגרים על התוואי, לא ירדו, אז למי אנחנו באים בטענות, לשר כץ? השר כץ הוא שר מצוין, הוא עשה הרבה לטובת התחבורה במדינת ישראל.

מר ישראל זינגר: לא לחצנו מספיק.

עו"ד שלום לוי: הוא גם לא שקרן. אני אומר לך, הוא גם לא שקרן. אבל אנחנו לא עשינו מספיק הסברה ולא הוצאנו את האנשים לרחובות. אם אנחנו נעשה את הדרך הזאת בכוח – אנחנו נצליח. ואתה, דוד מנחם, וגם אביהוא בן משה, גם אתם מחזיקים במפלגות, כן, גם אתם מחזיקים במפלגות שותפות בקואליציה. לא כל דבר זה הליכוד. זה לא כל דבר הליכוד.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד שלום לוי: אתה יודע, כשאריה דרעי רצה לקבל קולות באבו-גוש, הוא קיבל 60-70% מהקולות באבו-גוש, שזה ישוב לא יהודי בכלל. מה לו ומה להם? אבל כשהוא רצה לזכות בקולות - הוא הצליח. ויש מו"מ, ואנחנו יודעים לתת ויודעים גם לקחת. אתה גם יכול לפנות ולא לצחוק. וגם אתה יכול לפנות. השרה איילת שקד,

מר אביהוא בן משה: אני פניתי.

עו"ד דוד מנחם: למה אתה אומר לצחוק?

מר אביהוא בן משה: פניתי גם לאיילת שקד וגם לאורי אריאל. מי שהלך עליהם אימים זה היה השר שלך. הוא הלך עליהם אימים – אני אפרסם שפגעתם ב - -

עו"ד שלום לוי: אביהוא, הם עשו הרבה הרבה הרבה. הם עשו הרבה.

מר אביהוא בן משה: שלום, בוא אני אשאל אותך שאלה, בוא אני אשאל – מה אתה עשית אבל? מה אתה עשית בשביל הדבר הזה? אתה ליכודניק, אתה חבר מרכז.

עו"ד שלום לוי: מה אני עשיתי? אני הסברתי.

מר אביהוא בן משה: מה עשית? לא שמעתי.

עו"ד שלום לוי: אני הסברתי. היית בחוץ, אכלת. אנחנו טעינו בהסבר שלנו.

מר ישראל זינגר: אנחנו, בוא נגיד, לא נעשה יותר מפחות.

עו"ד שלום לוי: בדיוק. אנחנו טעינו ולא יכולנו לגייס את התושבים. כי אם התושבים, כמו שאיצ'ה אמר, היו יודעים שהם הולכים להפסיד ממון רב, מעבר לשעה ביום, ערך הדירות,

מר אדם קניגסברגר: גם רמת חן.

עו"ד שלום לוי: ובכל המקומות, הם היו יוצאים לרחובות. וכשציבור גדול יוצא לרחובות,

מר ישראל זינגר: גם השר מתכופף.

עו"ד שלום לוי: גם השר וגם מעל השר יש ראש ממשלה.

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד שלום לוי: ראש הממשלה היום מבקש לבוא. ראש הממשלה היום זקוק לציבור. ראש הממשלה היום יודע שבשביל לעשות מהפך צריך לעשות משהו. וכשהוא רצה, כשראש הממשלה רצה לזכות באמון הציבור הדתי, הוא ידע גם לכופף את ישראל כץ פה באיילון, בעבודות בשבת. וידע להחריב מה שהוא רצה. ותבינו, הכוח הוא רק כוח פוליטי. כל השאר, המקצועי, זה לא מדבר. למה? כי אנחנו כבר עברנו את השלב של בג"צ. לפני שבאים ל-בג"צ, הכוח המקצועי הוא הכוח המניע. כי שם אתה יכול לשכנע מה לא עשו ומה כן עשו.

מר ישראל זינגר: עכשיו זה רק פוליטי, כן.

עו"ד שלום לוי: ישראל, אני מדבר רק על דעתי האישית.

מר ישראל זינגר: לא, לא, ברור.

עו"ד שלום לוי: אולי אביהוא לא מסכים איתי,

מר אביהוא בן משה: לא, אני אגיד לך למה, כי עשית פה,

עו"ד שלום לוי: אני לא מאשים אותך.

מר אביהוא בן משה: עשית פה טוויסט בעלילה. במקום להאשים את זה, במקום ללכת לזה שעשה את כל הפגע הזה ואת כל הבלגאן הזה וללכת אליהם ולליכודניקים שבעצם יצרו את זה, אתה בא אל אלה שבכלל לא קשורים. אתה הולך למפלגות הלוויין. עולם הפוך.

עו"ד שלום לוי: אתה והבית היהודי הייתם ממש ממש אפילו לא פסיק בכל המשפט שאמרתי. אני העליתי את הבית היהודי?

מר ישראל זינגר: לא, לא, עזוב.

עו"ד שלום לוי: אמרתי שאתם צריכים להפעיל.

מר אביהוא בן משה: הפעלנו. ש"ס לא עשו כלום, זה אני יודע, אבל הבית היהודי עשה הכול.

עו"ד דוד מנחם: אביהוא יודע הכול.

מר ישראל זינגר: חברים, הדבר הכי גרוע שיכול לקרות לנו,

מר אביהוא בן משה: ראש העיר, יש לי הצעה טובה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, לא, אין יותר. אף אחד לא מדבר, רק גבי לא קיבל רשות דיבור. שניה. הדבר הכי גרוע שאנחנו יכולים לעשות לעצמנו, זה לריב מי עשה יותר, מי פחות, למי יש יותר, למי פחות. אם המטרה היא משותפת, אז בואו, אחד שלא יעשה ככה ואחד שלא יסתיר את הראש, בואו נלך. אני חושב שלזה אתה מסכים, לפני גבי. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני מסכים עם החלק הראשון שהתחלת, שאנחנו חייבים לעשות הסברה בעיר, כמועצה אחת, ואני מוכן, כמו שעשינו אז, מוכן שהצוות המקצועי שלך יכין נוסחה ואני אחתום יחד איתך, אני בשם האופוזיציה ואתה בשם הקואליציה. כי ללא הסברה הציבור לא ייצא מהבית. ומה שהוסיף איציה, חשוב להבהיר לאנשים ברמת חן, ששם יש הרבה אנשים עם יכולות ועם כוח, שאם לא תהיה להם יציאה לאלוף שדה, או יהיו להם קשיים ביציאה, למעשה גם הדירות שלהם יהיו יותר זולות.

מר ישראל זינגר: ברור. ברור.

מר אדם קניגסברגר: הצעד השני, שאני חולק עליך, זה להמשיך בקו של להשהות את העניין ולא להילחם. המלחמה חייבת להיות מלחמה.

מר ישראל זינגר: לא אמרתי להשהות.

מר אדם קניגסברגר: אמרת בנושא הזה של להילחם נגד השר וכך הלאה,

מר ישראל זינגר: הצד השני, אמרתי, לבדוק במקביל את ההיבט המשפטי הנוסף. זה מה שאמרתי, לא אמרתי משהו אחר.

מר אדם קניגסברגר: אנשי המקצוע, בחרת עורכי דין טובים ואנחנו סומכים עליהם שהם יגידו מה אפשר לעשות, על זה אנחנו לא מתווכחים.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר אדם קניגסברגר: אנחנו טוענים, ואני ממשיך בקו של שלום עם ניו-אנסים לגמרי אחרים, אנחנו טוענים שהמאבק הוא באמת מאבק מול האנשים הפוליטיים. רק אם אנחנו נצליח לכופף אותם באמצעים שונים – נצליח. אני לא חולק על הדרך של שלום, שינסו לכופף אותם דרך ראש הממשלה. אבל אם אנחנו לא נוציא מכתב לאנשי הליכוד, או לא נוציא,

מר ישראל זינגר: כל הדרכים ללחץ פוליטי.

מר אדם קניגסברגר: המאבק הזה חייב להיות פוליטי וחזק מול השר ולא חשוב, מעליו שיהיה, לא משנה. זאת הדרך היחידה. הם לא ישנו את דעתם.

מר ישראל זינגר: מסכים.

מר אדם קניגסברגר: אם הם לא יחששו מהפריימריס שלהם ומההיבחרות שלהם. זה מה שמטריד אותם.

מר ישראל זינגר: מסכים לזה. גבי ונסכם.

מר גבי נחמיאס: אני לא ארחיב הרבה, כי באמת, הכול כבר נאמר ופה כולנו תמימי דעים ולא צריך כאן באולם הזה לשכנע את המשוכנעים. אבל בכל זאת, גם בהמשך למה ששלום אמר, אם אותן שכונות, שלא לדבר על הרחוקות, במרכז יותר ובצפון יותר, בטח שלא באו למלחמה ולהפגנות שהיו, אבל ממש מתוך השכונות לא באו כולם אלא רק קומץ יחסית למה שיכול היה להגיע, אז כנראה שלא עשינו עבודה טובה. צריך, בהמשך למה שראש העיר אמר, על החוברת או איזה שהוא משהו שיישלח לכל בית אב, אולי להשתמש גם במסכי מדיה הגדולים שנמצאים, להתחיל להכניס למודעות של האנשים. וממש בצורה ענייינית, שלא ייראה כעוד איזו היא פרסומת. ולא הייתי בכלל אפילו שולל לנסות ולנצל גם את הבמות ביום העצמאות לטפטף, להגיד משהו או להציג משהו. שאנשים יידעו שלא הכול ורוד ויש פה משהו חשוב.

מר איצ'ה שחם: רבותי, אם יהיו שמאים שיעשו הערכה, מחר יש מאמר בעיתון שערך הדירות יורד בכל האזור, רבותי, יש דבר אחר.

מר ישראל זינגר: חברים, אני מציע, שמוליק, תקרא את הצעת ההחלטה, והתרגום המעשי, אני חושב בעקבות זה, ממש תוך ימים ממש ספורים נציע את המתווה בדיוק, כולל, אני תוך כדי זה גם חשבתי להחתים את כולם על עצומה, שהציבור יבין שהוא חלק מזה וישישלח מכתב או מה שלא יהיה, שיהיו חתומים בו אלפים מתוך זה.

מר שמואל לרמן: רבותי, אני מקריא את הצעת ההחלטה:

מועצת העיר מאשרת לפעול בכל הדרכים והאמצעים החוקיים, מול כלל הגורמים הרלוונטיים, על מנת לשנות את תוואי הקו הסגול מעילי לתחתי ולמזער את הפגיעה בתושבים, ככל הניתן.

פה אחד? פה אחד. יופי. תודה. הישיבה הסתיימה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לפעול בכל הדרכים והאמצעים החוקיים, מול כלל הגורמים הרלוונטיים, על מנת לשנות את תוואי הקו הסגול מעילי לתחתי ולמזער את הפגיעה בתושבים, ככל הניתן.

_____	_____
מר שמואל לרמן יו"ר מועצת העיר	מר משה בודאגה מנכ"ל העירייה